

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 32

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

4 lutego 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2012/C 32/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 25 z 28.1.2012.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2012/C 32/02

Sprawa C-250/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Zakup nieruchomości przeznaczonej na nowe główne miejsce zamieszkania — Obliczanie ulgi podatkowej — Opłaty rejestracyjne — Spójność systemu podatkowego)

2

2012/C 32/03

Sprawa C-371/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Nural Ziebell, dawniej Nural Örnek przeciwko Land Baden-Württemberg (Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 7 akapit pierwszy tiret drugie i art.14 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Dyrektywy 64/221/EWG, 2003/109/WE i 2004/38/WE — Prawo pobytu Turka, który urodził się na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego i zamieszkiwał tam nieprzerwanie przez ponad 10 lat jako dziecko pracownika tureckiego — Wyroki skazujące — Zgodność z prawem decyzji o wydaleniu — Przesłanki)

2

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2012/C 32/04	Sprawa C-157/09: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Notariusze — Warunek przynależności państwowej — Artykuł 45 WE — Udział w wykonywaniu władzy publicznej)	3
2012/C 32/05	Sprawa C-253/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Węgierskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Nabycie nieruchomości przeznaczonej na nowe główne miejsce zamieszkania — Ustalenie podstawy podatku uiszczanego od nabycia nieruchomości — Odliczenie od wartości nabytego mieszkania wartości sprzedanego mieszkania — Wyłączenie tego odliczenia, jeżeli sprzedana nieruchomość nie znajduje się na terytorium kraju)	3
2012/C 32/06	Sprawa C-272/09 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym)	4
2012/C 32/07	Sprawy połączone C-446/09 i C-495/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Zjednoczone Królestwo) — Koninklijke Philips Electronics NV przeciwko Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV (C-446/09), Nokia Corporation przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09) (Wspólna polityka handlowa — Zwalczanie wprowadzania do Unii towarów podrobionych i towarów pirackich — Rozporządzenia (WE) nr 3295/94 i nr 1383/2003 — Skład celny i tranzyt zewnętrzny towarów pochodzących z państw trzecich i stanowiących imitację lub kopię produktów chronionych w Unii prawami własności intelektualnej — Interwencja organów państw członkowskich — Przesłanki).....	4
2012/C 32/08	Sprawa C-79/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Systeme Helmholtz GmbH przeciwko Hauptzollamt Nürnberg (Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i elektrycznych — Artykuł 14 ust. 1 lit. b) — Zwolnienie produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwa do celów żeglugi powietrznej — Wykorzystanie statku powietrznego w celach innych niż handlowe — Zakres).....	5
2012/C 32/09	Sprawa C-81/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — France Télécom przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Francuskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — System opodatkowania France Télécom podatkiem od działalności gospodarczej — Pojęcie pomocy — Uzasadnione oczekiwania — Termin przedawnienia — Obowiązek uzasadnienia — Zasada pewności prawa)	6
2012/C 32/10	Sprawa C-125/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Merck Sharp & Dohme Corporation (dawniej Merck & Co.) przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt (Własność intelektualna i przemysłowa — Patenty — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Artykuł 13 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Możliwość wydania tego świadectwa w przypadku gdy okres, który upłynął między datą dokonania zgłoszenia patentu podstawowego a datą pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu w Unii, jest krótszy niż pięć lat — Rozporządzenie (WE) nr 1901/2006 — Artykuł 36 — Przedłużenie okresu ważności dodatkowego świadectwa ochronnego)	6

2012/C 32/11	Sprawa C-145/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien — Austria) — Eva-Maria Painer przeciwko Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG (Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1 — Wielość pozwanych — Dyrektywa 93/98/EWG — Artykuł 6 — Ochrona fotografii — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 2 — Zwielokrotnianie — Wykorzystanie fotografii portretowej do sporządzenia portretu przypuszczalnego — Artykuł 5 ust. 3 lit. d) — Wyjątki i ograniczenia na potrzeby cytowania — Artykuł 5 ust. 3 lit. e) — Wyjątki i ograniczenia do celów bezpieczeństwa publicznego — Artykuł 5 ust. 5)) 7	7
2012/C 32/12	Sprawa C-157/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA przeciwko Administración General del Estado (Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Zakaz odliczenia podatku należnego, lecz niezapłaconego w innych państwach członkowskich) 8	8
2012/C 32/13	Sprawa C-275/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Residex Capital IV CV przeciwko Gemeente Rotterdam (Artykuł 88 ust. 3 WE — Pomoc państwa — Pomoc udzielona kredytodawcy w postaci gwarancji umożliwiającej mu przyznanie kredytu kredytobiorcy — Naruszenie zasad postępowania — Obowiązek odzyskania — Unieważnienie — Uprawnienia sądu krajowego) 8	8
2012/C 32/14	Sprawa C-371/10: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy) — National Grid Indus BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam (Przeniesienie siedziby faktycznego zarządu spółki do innego państwa członkowskiego niż państwo utworzenia — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków związanych z majątkiem spółki przenoszącej siedzibę między państwami członkowskimi — Ustalenie kwoty opodatkowania w chwili przeniesienia siedziby — Natychmiastowy pobór podatku — Proporcjonalność) 9	9
2012/C 32/15	Sprawa C-386/10 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — Chalkor AE Epexergias Metallon przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym) 9	9
2012/C 32/16	Sprawa C-389/10 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym) 10	10
2012/C 32/17	Sprawa C-442/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Churchill Insurance Company Limited przeciwko Benjaminowi Wilkinsonowi oraz Tracy Evans przeciwko Equity Claims Limited (Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów — Dyrektywa 84/5/EWG — Artykuł 1 ust. 4 i art. 2 ust. 1 — Osoby trzecie poszkodowane w wypadku — Wyrażne lub dorozumiane zezwolenie na prowadzenie pojazdu — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 akapit pierwszy — Dyrektywa 2009/103/WE — Artykuł 10, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 — Poszkodowany w wypadku komunikacyjnym będący pasażerem pojazdu, w odniesieniu do którego jest ubezpieczony jako kierowca — Pojazd prowadzony przez osobę nieobjętą polisą ubezpieczeniową — Ubezpieczony poszkodowany niewykluczony z zakresu ubezpieczenia) 10	10

2012/C 32/18	Sprawa C-492/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Austria) — Immobilien Linz GmbH & Co KG przeciwko Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr (Podatki — Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Artykuł 4 ust. 2 lit. b) — Transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu — Zwiększenie majątku spółki — Świadczenie wspólnika — Przejęcie poniesionych strat na mocy zobowiązania poprzedzającego ich powstanie) 11	11
2012/C 32/19	Sprawa C-515/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1933/31/WE — Decyzja 2003/33/WE — Przepisy krajowe — Składowisko odpadów obojętnych — Przyjęcie odpadów azbestowo-cementowych) 11	11
2012/C 32/20	Sprawa C-329/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris — Francja) — Alexandre Achughabian przeciwko Préfet du Val-de-Marne (Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Przepis krajowy przewidujący karę pozbawienia wolności i grzywny w wypadku nielegalnego pobytu na terytorium krajowym) ... 12	12
2012/C 32/21	Sprawy połączone od C-448/10 P do C-450/10 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2011 r. — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (C-448/10 P), Cementir Italia Srl (C-449/10 P), Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (C-450/10 P) przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Rekompensata za wywłaszczenie w interesie publicznym — Przedłużenie obowiązywania preferencyjnej taryfy za dostarczanie energii elektrycznej — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Pojęcie korzyści — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Wykładnia prawa krajowego — Przeinaczenie — Pojęcie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne) 12	12
2012/C 32/22	Sprawa C-515/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 3 października 2011 r. — Deutsche Umwelthilfe e.V. przeciwko Bundesrepublik Deutschland 13	13
2012/C 32/23	Sprawa C-559/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) w dniu 7 listopada 2011 r. — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in..... 13	13
2012/C 32/24	Sprawa C-574/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16 listopada 2011 r. — Novartis AG przeciwko Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd 13	13
2012/C 32/25	Sprawa C-577/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 21 listopada 2011 r. — DKV Belgium przeciwko Association belge des consommateurs test-achats ASBL 14	14
2012/C 32/26	Sprawa C-579/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Portugalia) w dniu 22 listopada 2011 r. — Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP) przeciwko Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território i in..... 14	14
2012/C 32/27	Sprawa C-594/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 25 listopada 2011 r. — Christoph Becker przeciwko Société Air France SA 15	15
2012/C 32/28	Sprawa C-604/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia nº 12 de Madrid (Hiszpania) w dniu 28 listopada 2011 r. — Genil 48, S.L. y Comercial Hostelería de Grandes Vinos, S.L. przeciwko Bankinter S.A., y Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A. 15	15

2012/C 32/29	Sprawa C-613/11: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej przeciwko	16
Sąd		
2012/C 32/30	Sprawa T-291/04: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Enviro Tech Europe i Enviro Tech International przeciwko Komisji (Środowisko naturalne i ochrona konsumentów — Klasyfikacja, pakowanie i oznakowanie bromku n-propylu jako substancji niebezpiecznej — Dyrektywa 2004/73/WE — Dyrektywa 67/548/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Spóźniony wniosek o dostosowanie żądań — Interes prawny — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność — Odpowiedzialność pozaumowna — Wyrok Trybunału dotyczący ważności dyrektywy 2004/73 — Identyfikacja przedmiotu)	17
2012/C 32/31	Sprawa T-377/07: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług informatycznych w zakresie technologii interoperatywności treści dla europejskich usług e-administracji — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność pozaumowna)	17
2012/C 32/32	Sprawa T-232/08: Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Luksemburg przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Środki rozwoju obszarów wiejskich — „Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania” i „agrośrodkowisko” — Krajowe systemy zarządzania, kontroli sankcji — Ryczałtowa korekta finansowa)	18
2012/C 32/33	Sprawa T-244/08: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Konsum Nord przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Cena sprzedaży gruntu — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium rozważnego inwestora — Określenie ceny rynkowej)	18
2012/C 32/34	Sprawa T-437/08: Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — CDC Hydrogene Peroxide przeciwko Komisji (Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Spis treści akt postępowania administracyjnego w dziedzinie karteli — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Wyjątek dotyczący ochrony celu kontroli, dochodzenia i audytu)	18
2012/C 32/35	Sprawa T-52/09: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Nycomed Danmark przeciwko EMA (Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu — Rozporządzenie (WE) nr 1901/2006 — Plan badań klinicznych z udziałem populacji pediatrycznej — Decyzja EMA o oddaleniu wniosku — Nadużycie władzy)	19
2012/C 32/36	Sprawa T-61/09: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Meica przeciwko OHIM — Bössinger Fleischwaren (Schinken King) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego Schinken King — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy King — Wcześniejsze krajowe i wspólnotowe słowne znaki towarowe Curry King — Podstawa odmowy — Ryzyko wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009)).....	19

2012/C 32/37	Sprawa T-62/09: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Bariatrix Europe (PROTI SNACK) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PROTI SNACK — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe znaki towarowe PROTIPLUS, PROTI i PROTIPOWER — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Wyrażenie „jeżeli nie postanowiono inaczej” — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95) 20	20
2012/C 32/38	Sprawa T-109/09: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIVITAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PROTIVITAL — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe znaki towarowe PROTIPLUS, PROTI i PROTIPOWER — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Wyrażenie „jeżeli nie postanowiono inaczej” — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95) 20	20
2012/C 32/39	Sprawa T-152/09: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIACTIVE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PROTIACTIVE — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe znaki towarowe PROTIPLUS, PROTI i PROTIPOWER — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Wyrażenie „jeżeli nie postanowiono inaczej” — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95) 21	21
2012/C 32/40	Sprawa T-377/09: Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Mövenpick przeciwko OHIM (PASSIONATELY SWISS) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PASSIONATELY SWISS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Oznaczenie pochodzenia geograficznego — Brak charakteru odróżniającego) 21	21
2012/C 32/41	Sprawa T-423/09: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chin — Rozporządzenie kończące przegląd okresowy — Porównanie ceny eksportowej i wartości normalnej — Uwzględnienie podatku od wartości dodanej państwa pochodzenia — Zastosowanie innej metody niż metoda stosowana w pierwotnym okresie dochodzenia — Zmiana okoliczności — Artykuł 2 ust. 10 lit. b) i art. 11 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 2 ust. 10 lit. b) i art. 11 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))..... 21	21
2012/C 32/42	Sprawa T-424/09: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Goodyear Dunlop Tyres UK przeciwko OHIM — Sportfive (QUALIFIER) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego QUALIFIER — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Qualifiers 2006 — Odmowa rejestracji — Względna podstawa odmowy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)..... 22	22
2012/C 32/43	Sprawa T-504/09: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Völkl przeciwko OHIM — Marker Völkl (VÖLKL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VÖLKL — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy VÖLKL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Częściowa odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 i zasada 22 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Właściwość izby odwoławczej w przypadku odwołania ograniczonego do części towarów lub usług objętych zgłoszeniem — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Żądanie zmiany decyzji izby odwoławczej — Artykuł 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) 22	22

2012/C 32/44	Sprawa T-106/10: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Orientacji — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program inicjatywy wspólnotowej Leader+ — Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 438/2001 — Proporcjonalność) 23	23
2012/C 32/45	Sprawa T-237/10: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Vuitton Malletier przeciwko OHIM — Friis Group International (przedstawienie systemu zamykającego) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego nabytego w drodze użytkowania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)..... 23	23
2012/C 32/46	Sprawa T-361/10 P: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Komisja przeciwko Pachitisowi (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do uczestnictwa w egzaminie pisemnym wskutek wyników osiągniętych w testach wstępnych — Podział uprawnień między EPSO a komisją konkursową) 23	23
2012/C 32/47	Sprawa T-425/10: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Mixfront) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Mixfront — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 24	24
2012/C 32/48	Sprawa T-433/10 P: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Allen i in. przeciwko Komisji (Odwołanie — Personel zatrudniony we wspólnym przedsiębiorstwie JET — Zastosowanie innego statusu prawnego od statusu członka personelu tymczasowego — Odszkodowanie za poniesioną szkodę — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Rozsądny termin) 24	24
2012/C 32/49	Sprawa T-488/10: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Francja przeciwko Komisji (EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Wspólnotowa interwencja strukturalna w regionie Martyniki — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 93/37/WE — Pojęcie „pomocy bezpośredniej” — Pojęcie „urządzeń sportowych, rozrywkowych i rekreacyjnych” — Obowiązek uzasadnienia — Zasada proporcjonalności) 24	24
2012/C 32/50	Sprawa T-531/10: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Vorfront) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Vorfront — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 25	25
2012/C 32/51	Sprawa T-563/10 P: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — De Luca przeciwko Komisji (Odwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie na stanowisko w wyższej grupie funkcyjnej w następstwie konkursu otwartego — Wejście w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe — Artykuł 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego) 25	25
2012/C 32/52	Sprawa T-6/11 P: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Komisja przeciwko Vicente Carbajosa i in. (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do uczestnictwa w egzaminie pisemnym wskutek wyników osiągniętych w testach wstępnych — Podział uprawnień między EPSO a komisją konkursową — Zasada kontradyktoryjności) 25	25
2012/C 32/53	Sprawa T-166/11: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Infront) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Infront — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) 26	26

2012/C 32/54	Sprawa T-283/11: Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2011 r. — Fon Wireless przeciwko OHIM — nfon (nfon)	26
2012/C 32/55	Sprawa T-566/11: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2011 r. — Viejo Valle przeciwko OHIM — Etablissements Coquet (serwis do kawy z wyżłobieniami).....	26
2012/C 32/56	Sprawa T-567/11: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2011 r. — Viejo Valle przeciwko OHIM — Etablissements Coquet (głęboki talerz z wyżłobieniami).....	27
2012/C 32/57	Sprawa T-584/11: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2011 r. — Atlas Transport przeciwko OHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT)	27
2012/C 32/58	Sprawa T-589/11: Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2011 r. — Phonebook of the World przeciwko OHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)	28
2012/C 32/59	Sprawa T-591/11: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2011 r. — Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Lepiarz przeciwko OHIM — Henkel (SUPER GLUE)	29
2012/C 32/60	Sprawa T-598/11: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — MPDV Mikrolab przeciwko OHIM (Lean Performance Index)	29
2012/C 32/61	Sprawa T-599/11: Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2011 r. — Eni przeciwko OHIM — EMI (IP) (ENI)	29
2012/C 32/62	Sprawa T-600/11: Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2011 r. — Schuhhaus Dielmann przeciwko OHIM — Carrera (Carrera panamericana)	30
2012/C 32/63	Sprawa T-602/11: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2011 r. — Pêra-Grave przeciwko OHIM — Fundação De Almeida (QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA)	30
2012/C 32/64	Sprawa T-604/11: Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — Mega Brands przeciwko OHIM — Diset (MAGNEXT)	31
2012/C 32/65	Sprawa T-605/11: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2011 r. — Novartis przeciwko OHIM — Organic (BIOCERT)	31
2012/C 32/66	Sprawa T-606/11: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Woodman Labs przeciwko OHIM — 2 Mas 2 Publicidad Integral (HERO)	32
2012/C 32/67	Sprawa T-608/11: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Beifa Group przeciwko OHIM — Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Przyrządy do pisania)	32
2012/C 32/68	Sprawa T-610/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Wagon Automotive Nagold przeciwko Komisji	33
2012/C 32/69	Sprawa T-611/11: Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — South Pacific Management (Manea Spa)	34
2012/C 32/70	Sprawa T-612/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Treofan Holdings i Treofan Germany przeciwko Komisji	34
2012/C 32/71	Sprawa T-613/11: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — VMS Deutschland przeciwko Komisji	35
2012/C 32/72	Sprawa T-615/11: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2011 r. — Royal Scandinavian Casino Århus przeciwko Komisji	36

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2012/C 32/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Dz.U. C 6 z 7.1.2012.

Dz.U. C 370 z 17.12.2011.

Dz.U. C 362 z 10.12.2011.

Dz.U. C 355 z 3.12.2011.

Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r.
— Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-250/08) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Zakup nieruchomości przeznaczonej na nowe główne miejsce zamieszkania — Obliczanie ulgi podatkowej — Opłaty rejestracyjne — Spójność systemu podatkowego)

(2012/C 32/02)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. van Nuffel, R. Lyal i W. Rels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, pełnomocnik, adwokat B. van de Walle de Ghelcke)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Węgierska (przedstawiciele: R. Somssich, K. Borvölgyi i M.Z. Fehér, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18, 43 i 56 WE oraz art. 31 i 40 EOG — Obliczanie ulgi podatkowej przy zakupie nieruchomości przeznaczonej na nowe główne miejsce zamieszkania — Uwzględnianie kwoty opłaty rejestracyjnej zapłaconej przy zakupie nieruchomości stanowiącej wcześniejsze główne miejsce zamieszkania tylko wtedy, gdy jest ona położona w Regionie Flamandzkim.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Nural Ziebell, dawniej Nural Örnek przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-371/08) ⁽¹⁾

(Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 7 akapit pierwszy tiret drugie i art.14 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Dyrektywy 64/221/EWG, 2003/109/WE i 2004/38/WE — Prawo pobytu Turka, który urodził się na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego i zamieszkiwał tam nieprzerwanie przez ponad 10 lat jako dziecko pracownika tureckiego — Wyroki skazujące — Zgodność z prawem decyzji o wydaleniu — Przesłanki)

(2012/C 32/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nural Ziebell, dawniej Nural Örnek

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Niemcy) — Wykładnia art. 14 ust. 1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Rozszerzenie na obywateli tureckich zakresu zastosowania art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz. U. L 158, s 77), dopuszczającego wydalenie obywateli Unii jedynie z poważnych względów bezpieczeństwa publicznego — Decyzja o wydaleniu podjęta w następstwie licznych wyroków skazujących wydanych wobec obywatela tureckiego urodzonego i zamieszkałego od 34 lat na terytorium Niemiec

Sentencja

Wykładni art. 14 ust. 1 decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. należy dokonywać w następujący sposób:

— ochrona przed wydaleniem przyznana tym przepisem obywatelom tureckim nie ma tego samego zakresu co ochrona udzielona obywatelom Unii na podstawie art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, a zatem system ochrony przed wydaleniem, z którego korzystają obywatele Unii, nie może być stosowany *mutatis mutandis* wobec tych obywateli tureckich dla potrzeb ustalenia znaczenia i zakresu tegoż art. 14 ust. 1

— ten przepis decyzji nr 1/80 nie stoi na przeszkodzie przyjęciu, ze względów porządku publicznego, środka w postaci decyzji o wydaleniu wobec obywatela tureckiego, któremu przysługują prawa na podstawie art. 7 akapit pierwszy tiret drugie tej decyzji, jeżeli indywidualne zachowanie zainteresowanego stanowi aktualnie rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie dla jednego z podstawowych interesów społeczeństwa przyjmującego państwa członkowskiego, a środek ten jest niezbędny dla ochrony tego interesu. Do sądu odsyłającego należy ocena, w świetle wszystkich istotnych okoliczności charakteryzujących sytuację danego obywatela tureckiego, czy taki środek jest prawnie uzasadniony w sprawie głównej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-157/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 43 WE — Swoboda przedsiębiorczości — Notariusze — Warunek przynależności państwowej — Artykuł 45 WE — Udział w wykonywaniu władzy publicznej)

(2012/C 32/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Støvlbæk i W. Rels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: D.J.M. de Grave i M.A.M. de Ree, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Słowenii (przedstawiciel: T. Mihelič, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i 45 WE — Dostęp do zawodu notariusza i jego wykonywanie — Warunek przynależności państwowej — Udział w wykonywaniu władzy publicznej

Sentencja

- 1) Nakładając warunek przynależności państwowej w odniesieniu do dostępu do zawodu notariusza, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 43 WE.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Słowenii pokrywa własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Węgierskiej

(Sprawa C-253/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ osób — Swoboda przedsiębiorczości — Nabycie nieruchomości przeznaczonej na nowe główne miejsce zamieszkania — Ustalenie podstawy podatku uiszczanego od nabycia nieruchomości — Odliczenie od wartości nabytego mieszkania wartości sprzedanego mieszkania — Wyłączenie tego odliczenia, jeżeli sprzedana nieruchomość nie znajduje się na terytorium kraju)

(2012/C 32/05)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal oraz K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Węgierska (przedstawiciele: R. Somssich oraz Z. Fehér, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 18, 39 i 43 WE oraz art. 28 i 31 porozumienia EOG — Uregulowanie krajowe dotyczące podatku od nabycia własności, które przy ustalaniu podstawy tego podatku uzależnia możliwość odliczenia wartości nabytego mieszkania od wartości sprzedanego mieszkania od spełnienia warunku, że to ostatnie znajduje się na terytorium kraju.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 26.9.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-272/09 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym)

(2012/C 32/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA (przedstawiciele: M. Siragusa, avvocato, A. Winckler, avocat, G. Rizza, avvocato, T. Graf, advokat, M. Piergiovanni, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i J. Bourke, pełnomocnicy, C. Thomas, solitor)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) wydanego w dniu 6 maja 2009 r. w sprawie T-127/04 KME Germany i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o obniżenie grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie decyzją Komisji 2004/421/CE z dnia 16 grudnia 2003 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/38.240 — Rury Przemysłowe) (Dz.U. L 125, s. 50) — Ustalanie cen i podział rynku — Rzeczywisty wpływ na rynek — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) KME Germany AG, KME France SAS i KME Italy SpA zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 220 du 12.9.2009

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Zjednoczone Królestwo) — Koninklijke Philips Electronics NV przeciwko Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV (C-446/09), Nokia Corporation przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09)

(Sprawy połączone C-446/09 i C-495/09) (¹)

(Wspólna polityka handlowa — Zwalczanie wprowadzania do Unii towarów podrobionych i towarów pirackich — Rozporządzenia (WE) nr 3295/94 i nr 1383/2003 — Skład celny i tranzyt zewnętrzny towarów pochodzących z państw trzecich i stanowiących imitację lub kopię produktów chronionych w Unii prawami własności intelektualnej — Interwencja organów państw członkowskich — Przesłanki)

(2012/C 32/07)

Języki postępowania: niderlandzki i angielski

Sądy krajowe

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniach przed sądami krajowymi

Strona skarżąca: Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09), Nokia Corporation (C-495/09)

Strona pozwana: Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV (C-446/09), Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (C-495/09)

Przy udziale: International Trademark Association

Przedmiot

(C-446/09)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 6 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego środki uniemożliwiające dopuszczanie do swobodnego obrotu, wywozu, powrotnego wywozu lub poddawania procedurze zawieszającej towarów podrabianych i towarów pirackich (Dz.U. L 341, s. 8) — Dopuszczenie do swobodnego obrotu i poddanie procedurze zawieszającej — Mające zastosowanie przepisy prawne — Towary pochodzące z państw trzecich — Naruszenie praw własności intelektualnej przysługujących ich właścicielowi

(C-495/09)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co

do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7) — Pojęcie towarów podrobionych — Towary oznaczone wspólnotowym znakiem towarowym, przewożone tranzytem z państwa trzeciego, w którym zostały wyprodukowane, i przeznaczone na rynek innego państwa trzeciego — Telefony komórkowe „Nokia”

Sentencja

Wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 3295/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. ustanawiającego środki dotyczące wprowadzania do Wspólnoty i wywozu oraz powrotnego wywozu poza Wspólnotę towarów naruszających niektóre prawa własności intelektualnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 241/1999 z dnia 25 stycznia 1999 r. oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, należy dokonywać w ten sposób, że:

- towary pochodzące z państwa trzeciego i stanowiące imitację produktu chronionego w Unii Europejskiej prawem znaku towarowego lub kopię produktu chronionego w Unii prawem autorskim, prawem pokrewnym lub wzorem nie mogą być uznane za „towary podrobione” lub „towary pirackie” w rozumieniu rzeczonych rozporządzeń wyłącznie z uwagi na fakt, że zostały one wprowadzone na obszar celný Unii w ramach procedury zawieszającej;
- towary te mogą natomiast naruszać wskazane prawo, a zatem zostać uznane za „towary podrobione” lub „towary pirackie”, jeżeli zostanie udowodnione, że są one przeznaczone do wprowadzenia do obrotu w Unii Europejskiej, przy czym taki dowód zostaje przedstawiony, w szczególności gdy okaże się, że wskazane towary zostały sprzedane klientowi w Unii lub były przedmiotem oferty sprzedaży bądź reklamy skierowanej do konsumentów w Unii lub też gdy z dokumentów lub korespondencji dotyczących tych towarów wynika, że możliwe jest skierowanie ich do konsumentów w Unii;
- aby organ właściwy w zakresie wydania rozstrzygnięcia co do istoty mógł skutecznie zbadać, czy taki dowód został przedstawiony oraz czy zaistniały inne okoliczności stanowiące o naruszeniu powołanego prawa własności intelektualnej, organ celny do którego zwrócono się z wnioskiem o podjęcie działania powinien, jeżeli tylko posiada poszlaki pozwalające podejrzewać, że doszło do wskazanego naruszenia, zawiesić zwolnienie rzeczonych towarów lub przystąpić do ich zajęcia oraz, że
- do poszlak tych można w szczególności zaliczyć: fakt, że nie zostało zgłoszone przeznaczenie towarów, podczas gdy zawieszająca procedura celna, o której zastosowanie wniesiono, wymaga takiego zgłoszenia; brak szczegółowych lub wiarygodnych informacji co do tożsamości lub adresu producenta lub nadawcy towarów; brak współpracy z organami celnymi bądź też ujawnienie dokumentów lub korespondencji dotyczących danych towarów, które pozwalają przyjąć, że może nastąpić skierowanie ich do konsumentów w Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.
Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Systeme Helmholtz GmbH przeciwko Hauptzollamt Nürnberg

(Sprawa C-79/10) (¹)

(Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i elektrycznych — Artykuł 14 ust. 1 lit. b) — Zwolnienie produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwa do celów żeglugi powietrznej — Wykorzystanie statku powietrznego w celach innych niż handlowe — Zakres)

(2012/C 32/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Systeme Helmholtz GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Nürnberg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 11 ust. 3, art. 14 ust. 1 lit. b) i art. 15 ust. 1 lit. j) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) — Zakres zwolnienia od podatku przewidzianego dla produktów energetycznych dostarczanych w celu zastosowania jako paliwo dla żeglugi powietrznej — Przepisy krajowe ograniczające to zwolnienie do żeglugi powietrznej dokonywanej przez przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej — Loty w celach handlowych i prywatnych dokonywane samolotem należącym do przedsiębiorstwa niebędącego przedsiębiorstwem żeglugi powietrznej

Sentencja

- 1) Artykuł 14 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że ze zwolnienia z podatku od paliw wykorzystywanych do żeglugi powietrznej przewidzianego przez ten przepis nie może korzystać przedsiębiorstwo takie jak strona w postępowaniu przed sądem krajowym, które w celu rozwoju stosunków handlowych używa należącego do niego samolotu w celu zapewnienia transportu pracowników do klientów lub na targi handlowe, gdy ów transport nie służy bezpośrednio świadczeniu przez to przedsiębiorstwo odpłatnych usług lotniczych.

- 2) Artykuł 15 ust. 1 lit. j) dyrektywy 2003/96 należy interpretować w ten sposób, że paliwo używane w celu dokonania lotów do warsztatu zajmującego się konserwacją samolotów i z powrotem nie jest objęte zakresem zastosowania tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — France Télécom przeciwko Komisji Europejskiej, Republique Francuskiej

(Sprawa C-81/10) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — System opodatkowania France Télécom podatkiem od działalności gospodarczej — Pojęcie pomocy — Uzasadnione oczekiwania — Termin przedawnienia — Obowiązek uzasadnienia — Zasada pewności prawa)

(2012/C 32/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: France Télécom (przedstawiciele: adwokaci S. Hautbourg, L. Olza Moreno i L. Godfroid)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i D. Grespan, pełnomocnicy) Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J. Gstalter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 30 listopada 2009 r. w sprawach połączonych T-427/04 i T-17/05 Francja i France Télécom przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił wniesione przez Republikę Francuską i wnoszącą odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2005/709/WE z dnia 2 sierpnia 2004 r. dotyczącej pomocy państwa udzielonej przez Francję (Dz.U. 2005 L 269, s. 30) – Naruszenie pojęć pomocy państwa i korzyści, związanych z systemem opodatkowania France Télécom podatkiem od działalności gospodarczej za lata 1994-2002 – Naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań – Termin przedawnienia w zakresie systemu pomocy – Obowiązek uzasadnienia i naruszenie zasady pewności prawa

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) France Télécom SA zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht — Niemcy) — Merck Sharp & Dohme Corporation (dawniej Merck & Co.) przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-125/10) (¹)

(Własność intelektualna i przemysłowa — Patenty — Rozporządzenie (EWG) nr 1768/92 — Artykuł 13 — Dodatkowe świadectwo ochronne dla produktów leczniczych — Możliwość wydania tego świadectwa w przypadku gdy okres, który upłynął między datą dokonania zgłoszenia patentu podstawowego a datą pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu w Unii, jest krótszy niż pięć lat — Rozporządzenie (WE) nr 1901/2006 — Artykuł 36 — Przedłużenie okresu ważności dodatkowego świadectwa ochronnego)

(2012/C 32/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Merck Sharp & Dohme Corporation (dawniej Merck & Co.)

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundespatentgericht — Wykładnia art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1) — Możliwość wydania tego świadectwa w przypadku gdy okres, który upłynął między datą dokonania zgłoszenia patentu podstawowego a datą pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu we Wspólnocie, jest krótszy niż pięć lat

Sentencja

Wykładni art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych, zmienionego rozporządzeniem (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1901/2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. w związku z art. 36 rozporządzenia nr 1901/2006, należy dokonywać w ten sposób, że produkty lecznicze mogą być przedmiotem dodatkowego świadectwa ochronnego, jeżeli okres, który upłynął między datą dokonania zgłoszenia patentu podstawowego a datą pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu w Unii Europejskiej, jest krótszy niż pięć lat. W takim przypadku sześciomiesięczny okres przedłużenia przewidziany w tym rozporządzeniu zaczyna biec od daty obliczonej poprzez odliczenie od dnia wygaśnięcia patentu okresu równego różnicy między pięcioma latami a okresem, jaki upłynął pomiędzy datą dokonania zgłoszenia patentu a otrzymaniem pierwszego pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien — Austria) — Eva-Maria Painer przeciwko Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

(Sprawa C-145/10) ⁽¹⁾

(Jurysdykcja w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1 — Wielość pozwanych — Dyrektywa 93/98/EWG — Artykuł 6 — Ochrona fotografii — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 2 — Zwiłokrotowanie — Wykorzystanie fotografii portretowej do sporządzenia portretu przypuszczalnego — Artykuł 5 ust. 3 lit. d) — Wyjątki i ograniczenia na potrzeby cytowania — Artykuł 5 ust. 3 lit. e) — Wyjątki i ograniczenia do celów bezpieczeństwa publicznego — Artykuł 5 ust. 5))

(2012/C 32/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Eva-Maria Painer

Strona pozwana: Standard VerlagsGmbH, Axel Springer AG, Süddeutsche Zeitung GmbH, Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co KG, Verlag M. DuMont Schauberg Expedition der Kölnischen Zeitung GmbH & Co KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Handelsgericht Wien — Wykładnia art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1), art. 1 ust. 1, art. 5 ust. 3 lit. d) i e) oraz art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10) — Publikacja fotografii w kilku periodykach bez zgody autora i bez prawidłowego wskazania autorstwa — Właściwość sądu w zakresie rozpatrzenia kilku powództw wniesionych z powodu naruszenia prawa autorskiego przeciwko różnym pozwany, które oparte są na zasadniczo identycznych przepisach dwóch państw członkowskich — Naruszenie prawa autorskiego uzasadnione celami bezpieczeństwa publicznego

Sentencja

1) Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlo-

wych należy interpretować w ten sposób, że sama okoliczność, iż wytoczone przeciwko kilku pozwany powództwa z tytułu naruszeń prawa autorskiego dotyczących tego samego przedmiotu opierają się na podstawach prawnych, które różnią się w zależności od państw członkowskich, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu. Na sądzie krajowym ciąży obowiązek dokonania oceny w odniesieniu do wszystkich elementów akt sprawy istnienia ryzyka wydania w oddzielnych postępowaniach sprzecznych ze sobą orzeczeń.

2) Artykuł 6 dyrektywy Rady 93/98/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie harmonizacji czasu ochrony prawa autorskiego i niektórych praw pokrewnych należy interpretować w ten sposób, iż fotografia portretowa może na mocy tego przepisu być chroniona prawem autorskim, pod warunkiem — czego sprawdzenie należy do sądu krajowego w każdym konkretnym przypadku — że jest ona twórczością intelektualną autora odzwierciedlającą jego osobowość i przejawiającą się swobodnymi i twórczymi wyborami dokonanymi przezeń w trakcie realizacji tej fotografii. Gdy zostanie sprawdzone, że rozpatrywana fotografia portretowa ma charakter utworu, przysługująca jej ochrona nie jest słabsza od ochrony przysługującej każdemu innemu utworowi, łącznie z utworem fotograficznym.

3) Artykuł 5 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że media, takie jak wydawca prasowy, nie mogą z własnej inicjatywy wykorzystać utworu chronionego prawem autorskim, powołując się na cel bezpieczeństwa publicznego. Jednakże nie można wykluczyć, że mogą przyczynić się w pewnych wypadkach do realizacji takiego celu poprzez opublikowanie fotografii poszukiwanej osoby. Należy wymagać, by inicjatywa ta, po pierwsze, wpisywała się w kontekst decyzji podjętej lub działania prowadzonego przez właściwe organy krajowe z zamiarem zapewnienia bezpieczeństwa publicznego, a po drugie, by była podjęta w uzgodnieniu i we współpracy ze wspomnianymi organami w celu uniknięcia ryzyka działania wbrew środkom podjętym przez te organy, przy czym konkretne, aktualne i wyraźne wezwanie przez organy bezpieczeństwa publicznego do opublikowania fotografii w celach ścigania nie jest jednak konieczne.

4) Artykuł 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29 w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że okoliczność, iż relacja prasowa cytująca utwór lub inny przedmiot objęty ochroną nie stanowi utworu językowego objętego ochroną prawa autorskiego, nie stoi na przeszkodzie stosowaniu tego przepisu.

5) Artykuł 5 ust. 3 lit. d) dyrektywy 2001/29 w związku z art. 5 ust. 5 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że jego stosowanie jest uzależnione od obowiązku podania źródła — łącznie z nazwiskiem autora lub artysty wykonawcy — cytowanego utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną. Jednakże jeśli

na podstawie art. 5 ust. 3 lit. e) dyrektywy 2001/29 nazwisko to nie zostało podane, wspomniany obowiązek należy uznać za spełniony, w razie gdy zostało podane jedynie źródło.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA przeciwko Administración General del Estado

(Sprawa C-157/10) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Konwencja o unikaniu podwójnego opodatkowania — Zakaz odliczenia podatku należnego, lecz niezapłaconego w innych państwach członkowskich)

(2012/C 32/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Strona pozwana: Administración General del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 63 i 65 TFUE — Podatek dochodowy od osób prawnych — Przepisy krajowe i konwencja w dziedzinie podwójnego opodatkowania zakazujące odliczenia podatku należnego lecz niezapłaconego w innych państwach członkowskich z tytułu przychodów uzyskanych na ich terytoriach

Sentencja

Artykuł 67 traktatu EWG i art. 1 dyrektywy Rady 88/361/EWG z dnia 24 czerwca 1988 r. w sprawie wykonania art. 67 traktatu [artykuł uchylony przez traktat z Amsterdamu] nie sprzeciwiają się uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które w ramach podatku dochodowego od osób prawnych i przepisów zmierzających do unikania podwójnego opodatkowania zakazuje odliczania kwoty podatku należnego w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej od dochodów uzyskanych na ich terytorium i podlegających temu podatkowi, jeżeli pomimo należności tych kwot nie są one płacone — na podstawie zwolnienia, ulgi lub innej korzyści podatkowej, o ile uregulowanie to nie jest

dyskryminujące w stosunku do traktowania, jakiemu poddane są odsetki otrzymane w rzeczonym państwie członkowskim, co podlega weryfikacji sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Residex Capital IV CV przeciwko Gemeente Rotterdam

(Sprawa C-275/10) (¹)

(Artykuł 88 ust. 3 WE — Pomoc państwa — Pomoc udzielona kredytodawcy w postaci gwarancji umożliwiającej mu przyznanie kredytu kredytobiorcy — Naruszenie zasad postępowania — Obowiązek odzyskania — Unieważnienie — Uprawnienia sądu krajowego)

(2012/C 32/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Residex Capital IV CV

Strona pozwana: Gemeente Rotterdam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Pomoc państwa — Wykładnia art. 108 ust. 3 TFUE — Pomoc przyznana w postaci gwarancji dla kredytodawcy w celu umożliwienia mu przyznania kredytu kredytobiorcy — Naruszenie zasad postępowania — Uprawnienia sądów krajowych

Sentencja

Wykładni art. 88 ust. 3 ostatnie zdanie WE należy dokonywać w ten sposób, że sądy krajowe są właściwe do stwierdzenia nieważności gwarancji w sytuacji takiej, jak ta będąca przedmiotem zawisłego przed sądem krajowym sporu, w której bezprawnie przyznana pomoc została wykonana w drodze gwarancji udzielonej przez organ władzy publicznej w celu pokrycia pożyczki przyznanej przez towarzystwo finansowe przedsiębiorstwu, które nie uzyskałoby takiego finansowania w normalnych warunkach rynkowych. Wykonując to uprawnienie sądy te są zobowiązane zapewnić, że pomoc zostanie odzyskana i mogą w tym celu stwierdzić nieważność gwarancji, zwłaszcza w sytuacji, gdy, w braku mniej restrykcyjnych środków proceduralnych, to stwierdzenie nieważności może pociągnąć za sobą przywrócenie sytuacji konkurencyjnej sprzed udzielenia tej gwarancji lub ułatwić przywrócenie tej sytuacji.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te Amsterdam — Niderlandy)
— National Grid Indus BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

(Sprawa C-371/10) ⁽¹⁾

(Przeniesienie siedziby faktycznego zarządu spółki do innego państwa członkowskiego niż państwo utworzenia — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków związanych z majątkiem spółki przenoszącej siedzibę między państwami członkowskimi — Ustalenie kwoty opodatkowania w chwili przeniesienia siedziby — Natychmiastowy pobór podatku — Proporcjonalność)

(2012/C 32/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Gerechtshof te Amsterdam

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: National Grid Indus BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te Amsterdam — Wykładnia art. 43 WE (obecnie art. 49 TFUE) — Krajowe przepisy podatkowe przewidujące natychmiastowe opodatkowanie w wypadku spółek, które przenoszą siedzibę lub aktywa do innego państwa członkowskiego

Sentencja

- 1) Spółka utworzona zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego, która przenosi siedzibę faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego, przy czym to przeniesienie siedziby nie narusza jej statusu spółki pierwszego państwa członkowskiego, może powołać się na art. 49 TFUE w celu zakwestionowania zgodności z prawem opodatkowania nałożonego na nią przez pierwsze państwo członkowskie z tytułu tego przeniesienia siedziby.
- 2) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:

— nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, na którego mocy kwota podatku od niezrealizowanych zysków związanych ze składnikami majątkowymi spółki jest ustalana ostatecznie — bez uwzględnienia strat, ani też zysków, które mogą być zrealizowane później — w chwili, gdy spółka z uwagi na przeniesienie siedziby jej faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego przestaje osiągać zyski podlegające opodatkowaniu w pierwszym państwie członkowskim; w tym względzie nie ma znaczenia, że opodatkowane niezrealizowane zyski odnoszą się do zysku kursowego, który nie może być wyrażony w przyjmującym państwie członkowskim z uwagi na obowiązujący tam system podatkowy;

— sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które nakłada natychmiastowy pobór podatku od niezrealizowanych zysków związanych ze składnikami majątkowymi spółki przenoszącej siedzibę faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego już w chwili rzeczonoego przeniesienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — Chalkor AE Epexergasias Metallon przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-386/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym)

(2012/C 32/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Chalkor AE Epexergasias Metallon (przedstawiciel: I. Forrester, QC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i S. Noë, pełnomocnicy, B. Doherty, barrister)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie T-21/05 Chalkor przeciwko Komisji, w którym Sąd obniżył wysokość grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie mocą decyzji Komisji 2006/485/WE z dnia 3 września 2004 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/38.069 — Miedziane rury instalacyjne) [notyfikowana jako dokument C(2004) 2826] w sprawie systemu przydzielania wielkości produkcji i udziałów w rynku, a także ustalania cen docelowych i podnoszenia cen na europejskim rynku miedzianych rur instalacyjnych

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Chalkor AE Epexergasias Metallon zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 8 grudnia 2011 r. — KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-389/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek miedzianych rur instalacyjnych — Grzywny — Rozmiar rynku, czas trwania naruszenia i współpraca jako aspekty podlegające ocenie — Skuteczny środek prawny w postępowaniu sądowym)

(2012/C 32/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: KME Germany AG, dawniej KM Europa Metal AG, KME France SAS, dawniej Tréfinmétaux SA, KME Italy SpA, dawniej Europa Metalli SpA (przedstawiciele: M. Siragusa, avvocato, A. Winckler, avocat, G. Rizza, avvocato, T. Graf, advokat, M. Piergiovanni, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i S. Noë, pełnomocnicy, C. Thomas, solicitor)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie T-25/05 KME Germany i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd nie przychylił się do żądania obniżenia grzywny nałożonej na wnoszące odwołanie na mocy decyzji Komisji 2006/485/WE z dnia 3 września 2004 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/E-1/38.069 — Miedziane rury instalacyjne) [notyfikowana jako dokument nr C(2004) 2826], w sprawie systemu przydzielania wielkości produkcji i udziałów w rynku, jak również ustalania cen docelowych i podnoszenia cen na europejskim rynku miedzianych rur instalacyjnych.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) KME Germany AG, KME France SAS i KME Italy SpA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 9.10.2010

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Churchill Insurance Company Limited przeciwko Benjaminowi Wilkinsonowi oraz Tracy Evans przeciwko Equity Claims Limited

(Sprawa C-442/10) ⁽¹⁾

(Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów — Dyrektywa 84/5/EWG — Artykuł 1 ust. 4 i art. 2 ust. 1 — Osoby trzecie poszkodowane w wypadku — Wyraźne lub dorozumiane zezwolenie na prowadzenie pojazdu — Dyrektywa 90/232/EWG — Artykuł 1 akapit pierwszy — Dyrektywa 2009/103/WE — Artykuł 10, art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 — Poszkodowany w wypadku komunikacyjnym będący pasażerem pojazdu, w odniesieniu do którego jest ubezpieczony jako kierowca — Pojazd prowadzony przez osobę nieobjętą polisą ubezpieczeniową — Ubezpieczony poszkodowany niewykluczony z zakresu ubezpieczenia)

(2012/C 32/17)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Strona pozwana: Benjamin Wilkinson, Equity Claims Limited

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 12 ust. 1 i art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/103/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 263, s. 11) — Ofiara wypadku drogowego, która w chwili wypadku jest pasażerem pojazdu, w odniesieniu do którego jest ubezpieczona jako kierowca, lecz prowadzonego przez kierowcę nieubezpieczonego, którego ofiara upoważniła do prowadzenia pojazdu — Przepisy prawa krajowego skutkujące wyłączeniem ofiary z zakresu ubezpieczenia

Sentencja

1) Wykładni art. 1 akapit pierwszy trzeciej dyrektywy Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one obowiązywaniu

przepisów krajowych powodujących automatyczne wykluczenie ciężącego na zakładzie ubezpieczeń obowiązku wypłacenia odszkodowania poszkodowanemu w wypadku komunikacyjnym, jeżeli wypadek ten został spowodowany przez kierowcę nieobjętego ubezpieczeniem w ramach polisy ubezpieczeniowej, a poszkodowany ten, będący pasażerem w pojeździe w chwili wypadku był ubezpieczony w zakresie prowadzenia tego pojazdu i zezwolił temu kierowcy na jego prowadzenie.

- 2) Odpowiedź na pierwsze przedłożone pytanie nie będzie inna w zależności od tego, czy ubezpieczony poszkodowany w wypadku wiedział o fakcie, że osoba, której zezwolił na prowadzenie pojazdu, nie była w tym zakresie ubezpieczona, lub był przeświadczony, iż była ona ubezpieczona, lub też czy rozważał on tę kwestię bądź jej nie rozważał.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Austria) — Immobilien Linz GmbH & Co KG przeciwko Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Sprawa C-492/10) (¹)

(Podatki — Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie — Gromadzenie kapitału — Artykuł 4 ust. 2 lit. b) — Transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu — Zwiększenie majątku spółki — Świadczenie wspólnika — Przejęcie poniesionych strat na mocy zobowiązania poprzedzającego ich powstanie)

(2012/C 32/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Immobilien Linz GmbH & Co KG

Strona pozwana: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz — Wykładnia art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25) — Transakcje podlegające podatkowi kapitałowemu — Zwiększenie majątku spółki kapitałowej — Ewentualne zaliczenie do takiego majątku zobowiązania podmiotu prawa publicznego, będącego jedynym wspólnikiem takiej spółki, do pokrycia jej strat

Sentencja

Wykładni art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10

czerwca 1985 r., należy dokonywać w ten sposób, że przejęcie strat spółki przez wspólnika w wykonaniu zobowiązania, które podjął on przed powstaniem tych strat i które ma na celu wyłącznie pokrycie tych strat, nie powoduje zwiększenia majątku tej spółki.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 1 grudnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-515/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1933/31/WE — Decyzja 2003/33/WE — Przepisy krajowe — Składowisko odpadów obojętnych — Przyjęcie odpadów azbestowo-cementowych)

(2012/C 32/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Rozet i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i S. Menez, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprawidłowa transpozycja art. 2 lit. e), art. 3 ust. 1 i art. 6 lit. d) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1) oraz przepisów załącznika do decyzji Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającej kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31/WE (Dz.U. L 11, s. 27) — Przepisy krajowe przewidujące kategorię odpadów „obojętnych i niebezpiecznych” niezgodne z dyrektywą — Składowanie odpadów azbestowo-cementowych

Sentencja

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do zapewnienia, by odpady azbestowo-cementowe były poddawane obróbce na przeznaczonych do tego składowiskach, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2 lit. e), art. 3 ust. 1 oraz art. 6 lit. d) dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów oraz przepisów załącznika do decyzji Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiającej kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiska, na podstawie art. 16 i załącznika II do dyrektywy 1999/31.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 grudnia 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris — Francja) — Alexandre Achughbabian przeciwko Préfet du Val-de-Marne

(Sprawa C-329/11) ⁽¹⁾

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Wspólne normy i procedury w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Przepis krajowy przewidujący karę pozbawienia wolności i grzywny w wypadku nielegalnego pobytu na terytorium krajowym)

(2012/C 32/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alexandre Achughbabian

Strona pozwana: Préfet du Val-de-Marne

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Paris — Wykładnia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) — Zgodność przepisu krajowego przewidującego wymierzenie kary pozbawienia wolności obywatelowi państwa trzeciego wyłącznie z powodu nielegalnego wjazdu lub pobytu na terytorium krajowym — Umieszczenie w ośrodku detencyjnym celem wydalenia — Ewentualna niezgodność zatrzymania z prawem

Sentencja

Wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy dokonywać w ten sposób, że:

- sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego poddającemu nielegalny pobyt sankcjom karnym, jeśli uregulowanie to zezwala na poddanie karze pozbawienia wolności obywatela państwa trzeciego, który przebywając nielegalnie na terytorium tego państwa członkowskiego i nie chcąc dobrowolnie opuścić tego terytorium, nie został poddany środkom przymusu w rozumieniu art. 8 tej dyrektywy i wobec którego, zakładając, że został umieszczony w ośrodku detencyjnym celem przygotowania i realizacji wydalenia, nie upłynął maksymalny termin stosowania tego środka detencyjnego, oraz
- nie sprzeciwia się ona takiemu uregulowaniu, jeśli zezwala ono na poddanie karze pozbawienia wolności obywatela państwa trzeciego,

wobec którego zastosowano postępowanie w sprawie powrotu określone w omawianej dyrektywie i który nadal nielegalnie przebywa na rozpatrywanym terytorium, a brak jest uzasadnionego powodu przemawiającego przeciwko powrotowi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 6 października 2011 r. — ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (C-448/10 P), Cementir Italia Srl (C-449/10 P), Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (C-450/10 P) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone od C-448/10 P do C-450/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Rekompensata za wywłaszczenie w interesie publicznym — Przedłużenie obowiązywania preferencyjnej taryfy za dostarczanie energii elektrycznej — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Pojęcie korzyści — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Wykładnia prawa krajowego — Przeinaczenie — Pojęcie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne i oczywiście bezzasadne)

(2012/C 32/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA (C-448/10 P), Cementir Italia Srl (C-449/10 P), Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (C-450/10 P) (przedstawiciele: T. Salonico, G. Barone i A. Marega, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan i G. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroków Sądu (piąta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie T-62/08 ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni przeciwko Komisji, w sprawie T-63/08 Cementir Italia przeciwko Komisji oraz w sprawie T-64/08 Nuova Terni Industrie Chimiche przeciwko Komisji, którymi Sąd oddalił żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2008/408/WE z dnia 20 listopada 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 36/A/06 (ex NN 38/06) przyznanej przez Włochy na rzecz ThyssenKrupp, Cementir oraz Nuova Terni Industrie Chimiche (Dz.U. 2008, L 144, s. 37)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni SpA, Cementir Italia Srl i Nuova Terni Industrie Chimiche SpA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu
3 października 2011 r. — Deutsche Umwelthilfe e.V.
przeciwko Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-515/11)

(2012/C 32/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 pkt 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/4/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG należy interpretować w ten sposób, że organy lub instytucje pełnią funkcje o charakterze ustawodawczym także wówczas, gdy czynności prawodawcze organów wykonawczych podejmowane są na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie wydanej przez parlament?
- 2) Jeśli na pytanie pierwsze należy udzielić odpowiedzi twierdzącej: Czy takie organy lub instytucje nie są objęte pojęciem „organ władzy publicznej” trwale, czy jedynie w odniesieniu do okresu do momentu zakończenia procedury prawodawczej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 41, s. 26.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Rechtbank van koophandel te Antwerpen
(Belgia) w dniu 7 listopada 2011 r. — Pelckmans Turnhout
NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV i in.**

(Sprawa C-559/11)

(2012/C 32/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pelckmans Turnhout NV

Strona pozwana: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy otwarcie przez przedsiębiorcę sklepu przez siedem dni w tygodniu i reklama tychże godzin otwarcia stanowi działanie przedsiębiorcy, jego zaniechanie, sposób postępowania, oświadczenie lub komunikat handlowy, w tym reklamę i marketing, bezpośrednio związane z promocją, sprzedażą lub dostawą produktu do konsumentów, a w związku z tym praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym⁽¹⁾?
- 2) Czy dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym [...] lub inny przepis prawa Unii Europejskiej, taki jak art. 34, art. 35, art. 49 bądź art. 56 TFUE stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak art. 8-14 Wet van 10 november 2006 betreffende de openingsuren in handel, ambacht en dienstverlening [ustawy z dnia 10 listopada 2006 o godzinach otwarcia obowiązujących w sektorze handlowym, rzemieślniczym i usługowym], które — z zastrzeżeniem pojedynczych wyjątków wskazanych w tej ustawie — zobowiązują przedsiębiorców do wyboru dla sklepu jednego dnia odpoczynku w tygodniu, w świetle okoliczności, że w ten sposób przedsiębiorcy zakazuje się tak po prostu otwarcia swojego sklepu przez siedem dni w tygodniu i to bez względu na skutki, jakie zakaz ten ma, bądź może mieć dla przeciętnego konsumenta i bez względu na to, czy działanie to, w konkretnych okolicznościach, należy uznać za naruszenie zawodowego obowiązku staranności, bądź nieuczciwą praktykę handlową, jak również bez względu na okoliczność, że przewidziane przez prawo pracy okresy odpoczynku są gwarantowane pracownikom, nienależenie od tej ustawy, przez inne przepisy prawne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Landgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 16
listopada 2011 r. — Novartis AG przeciwko Actavis
Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd**

(Sprawa C-574/11)

(2012/C 32/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Novartis AG

Strona pozwana: Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 469/2009⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ochrona dodatkowego świadectwa ochronnego wydane dla osobnego składnika aktywnego (w niniejszej sprawie walsartan) rozciąga się na formę wykonania, która składa się z mieszaniny aktywnych składników zawierającej wskazany składnik aktywny (w niniejszej sprawie walsartan + hydrochlorotiazyd)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona); Dz.U. L 152, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 21 listopada 2011 r. — DKV Belgium przeciwko Association belge des consommateurs test-achats ASBL

(Sprawa C-577/11)

(2012/C 32/25)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DKV Belgium

Strona pozwana: Association belge des consommateurs test-achats ASBL

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni, po pierwsze, art. 29 [akapit drugi] i art. 39 [ust.] 3 dyrektywy 92/49/EWG⁽¹⁾ i art. 8 ust. 3 [akapit trzeci] dyrektywy 73/239/EWG⁽²⁾, oraz, po drugie, art. 49 i 56 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że zakazują one państwom członkowskim ustanowienia — w odniesieniu do umów ubezpieczenia zdrowotnego niezwiązanych z działalnością zawodową [ubezpieczonego] — przepisów, zgodnie z którymi możliwe jest dostosowanie składki, franszyzy i świadczeń, corocznie w dniu upływu terminu wymagalności składki, wyłącznie:

- na podstawie wskaźnika cen dóbr konsumenckich;
- na podstawie szczególnego wskaźnika lub szczególnych wskaźników w stosunku do kosztów usług objętych prywatną umową ubezpieczenia zdrowotnego [tzw. „wskaźnik medyczny”], o ile i w zakresie w jakim zmiana tego wskaźnika lub tych wskaźników przewyższa zmianę wskaźnika dóbr konsumenckich;
- po uzyskaniu zezwolenia organu administracyjnego, właściwego w zakresie nadzoru nad zakładami ubezpieczeń, o

wydanie którego zwrócił się dany zakład ubezpieczeń, jeżeli organ ten stwierdzi, że stosowanie stawek składki tego zakładu, pomimo dostosowania obliczonego na podstawie wskaźników, o których mowa powyżej, przynosi straty lub może przynieść straty i umożliwi zatem temu zakładowi przyjęcie środków w celu zrównoważenia jego stawek, które to środki mogą obejmować dostosowanie warunków ubezpieczenia.

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniająca dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1).
- ⁽²⁾ Pierwsza Dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228, p. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Portugalia) w dniu 22 listopada 2011 r. — Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP) przeciwko Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território i in.

(Sprawa C-579/11)

(2012/C 32/26)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Grande Área Metropolitana do Porto (GAMP).

Strona pozwana: Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território, Comissão Diretiva do Programa Operacional Potencial Humano, Ministério do Trabalho e da Solidariedade Social.

Uczestnicy: Sindicato dos Quadros Técnicos do Estado, Ministério da Saúde, Instituto do Desporto de Portugal (IP)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności przepisy art. 5 — 8, 22, 32, 34, 35 i 56.º rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ z dnia 11 czerwca 2006 r. i art. 174, 175 i 176 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być interpretowane w ten sposób, że nie dopuszczają wyjątków od zasady terytorialnego kwalifikowania wydatków, to znaczy, że wydatki dotyczące operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych oraz z Funduszu Spójności tylko wówczas są kwalifikowane jako programy operacyjne, jeżeli zostają wykonane w NUTS II objętych przez każdy z tych programów operacyjnych?

- 2) Dokładniej, czy powyższe przepisy powinny być interpretowane w ten sposób, że nie dopuszczają one tego, aby organy krajowe ustanawiały przepisy, które stanowią wyjątki od zasady terytorialności wydatków pozwalają na uznanie za kwalifikujące się do objęcia takimi programami operacyjnymi inwestycje, które [nie] są zlokalizowane w regionach NUTS II objętych programami operacyjnymi specjalnie przeznaczonymi dla celu konwergencji lub w przypadku których lokalizacja beneficjenta nie znajduje się w takim regionie?
- 3) Czy też przeciwnie, prawo wspólnotowe, a w szczególności przepisy art. 5 — 8, 22, 32, 34, 35 i 56.º rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 czerwca 2006 r. i art. 174, 175 i 176 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one wyjątkom od zasady terytorialnego kwalifikowania wydatków, pozwalając na to, aby organy krajowe ustanawiały przepisy, które pozwalają na uznanie, że wydatki dotyczące operacji współfinansowanych z funduszy strukturalnych oraz z Funduszu Spójności były kwalifikowane do programów operacyjnych, pomimo że nie są realizowane w NUTS II objętych przez każdy z tych programów operacyjnych, z tego względu, iż chodzi o wydatki/operacje z odnośnym efektem rozlewania („spill-over effect”), to znaczy, że są one uzasadnione ze względu na charakter tych operacji i powielający się skutek, jaki wywołują w innych regionach niż ten, w którym realizowana jest inwestycja?
- 4) Dokładniej, czy przepisy te nie sprzeciwiają się temu, aby organy krajowe ustanawiały przepisy, które pozwalają na uznanie za kwalifikujące się w ramach programów operacyjnych przeznaczonych na cel konwergencji inwestycji, których lokalizacja lub których beneficjent nie znajduje się w regionie NUTS objętym przez ów cel konwergencji, z tego względu, iż chodzi o wydatki/operacje z odnośnym efektem rozlewania („spill-over effect”), to znaczy, że są one uzasadnione ze względu na charakter tych operacji i powielający się skutek, jaki wywołują w innych regionach niż ten, w którym realizowana jest inwestycja?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 25 listopada 2011 r. — Christoph Becker przeciwko Société Air France SA

(Sprawa C-594/11)

(2012/C 32/27)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skar  z  ca: Christoph Becker

Strona pozwana: Société Air France SA

Pytania prejudycjalne

Czy pas  żerowi przysługuje prawo do uzyskania odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 (¹), jeżeli op  znienie lotu jest mniejsze ni  z to, które określone zostało w art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia ale przylot do ostatniego celu nast  pi   co najmniej trzy godziny później ni  z zaplanowano?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pas   er  w w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego op  znienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91; Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym z  łożony przez Juzgado de Primera Instancia n   12 de Madrid (Hiszpania) w dniu 28 listopada 2011 r. — Genil 48, S.L. y Comercial Hosteleria de Grandes Vinos, S.L. przeciwko Bankinter S.A., y Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sprawa C-604/11)

(2012/C 32/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de Primera Instancia n   12 de Madrid

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skar  z  ca: Genil 48, S.L. y Comercial Hosteleria de Grandes Vinos, S.L.

Strona pozwana: Bankinter S.A. y Banco Bilbao Vizcaya Argentina, S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy oferowanie klientowi umowy swapowej na stopy procentowe w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem waha  n zmiennych stóp procentowych innych produktów finansowych nale  ży uwa  za  c za us  ug   doradztwa inwestycyjnego zgodnie z definicj   zawartą w art. 4 ust. 1 pkt [4] dyrektywy 2004/39 (¹)?
- 2) Czy w przypadku braku dokonania wobec inwestora detalicznego oceny adekwatności przewidzianej w art. 19 ust. 4 wspomnianej dyrektywy nale  ży stwierdzi  c bezwzględną niewa   no   umowy zawartej pomiędzy inwestorem a przedsiębiorstwem inwestycyjnym?

- 3) Czy, w przypadku, kiedy usługi świadczonej w opisanych okolicznościach nie można uznać za doradztwo inwestycyjne, z samego faktu nabycia kompleksowego instrumentu finansowego, jakim jest umowa swapowa na stopy procentowe bez dokonania oceny przydatności przewidzianej w art. 19 ust. 5 dyrektywy 2004/39 z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorstwa inwestycyjnego wynika bezwzględna nieważność umowy?
- 4) Czy okoliczność, iż instytucja kredytowa oferuje kompleksowy instrument finansowy w związku z innymi produktami finansowymi jest wystarczającym powodem dla wyłączenia obowiązków dokonania oceny adekwatności i oceny przydatności, które przewiduje art. 19 dyrektywy 2004/39, a które przedsiębiorstwo inwestycyjne powinno dokonać w odniesieniu do inwestora detalicznego?
- 5) Czy w celu wyłączenia obowiązków ustanowionych w art. 19 ust. 9 dyrektywy 2004/39 koniecznym jest, aby produkt finansowy, z którym związany jest oferowany instrument finansowy podlegał standardom ochrony inwestora podobnym do zawartych we wspomnianej dyrektywie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej przeciwko

(Sprawa C-613/11)

(2012/C 32/29)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i D. Grespan, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania pomocy państwa uznanej za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji Komisji [2008/92/WE] z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Włochy na rzecz sektora żeglugi w Sardynii (notyfikowanej w dniu 11 lipca 2007 r. i opublikowanej w Dzienniku Urzędowym L 29 z dnia 2 lutego 2008 r., s. 24), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2 i 5 tej decyzji i na mocy traktatu TFUE oraz;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na wykonanie decyzji upłynął w dniu 11 września 2007 r.

Do dnia dzisiejszego Republika Włoska nie odzyskała całej pomocy uznanej za bezprawnie przyznaną w omawianej decyzji lub nie poinformowała Komisji o jej odzyskaniu. Trudności prawne i praktyczne przytoczone przez Włochy w celu usprawiedliwienia zwłoki w wykonaniu tej decyzji nie mają zatem charakteru takiego aby uzasadniać całkowitą niemożliwość wykonania tej decyzji o odzyskaniu zgodnie z orzecznictwem Trybunału a Włochy nigdy nie powołały się na wspomnianą całkowitą niemożliwość.

Komisja zarzuca ponadto Włochom, iż poinformowały ją z opóźnieniem o postępach w krajowej procedurze zmierzającej do wykonania decyzji naruszając obowiązek informacji nałożony przez omawianą decyzję oraz przez zasadę lojalnej współpracy.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Enviro Tech Europe i Enviro Tech International przeciwko Komisji

(Sprawa T-291/04) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne i ochrona konsumentów — Klasyfikacja, pakowanie i oznakowanie bromku n-propylu jako substancji niebezpiecznej — Dyrektywa 2004/73/WE — Dyrektywa 67/548/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Spóźniony wniosek o dostosowanie żądań — Interes prawny — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność — Odpowiedzialność pozaumowna — Wyrok Trybunału dotyczący ważności dyrektywy 2004/73 — Identyczność przedmiotu)

(2012/C 32/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Enviro Tech Europe Ltd (Kingston upon Thames, Zjednoczone Królestwo) i Enviro Tech International, Inc. (Melrose Park, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci C. Mereu i K. Van Maldegem)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo X. Lewis, następnie P. Olivier i G. Wilms, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności dyrektywy Komisji 2004/73/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. dostosowującej po raz dwudziesty dziewiąty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 152, s. 1, sprostowanie Dz.U. L 216, s. 3) w zakresie, w jakim dyrektywa 2004/73 sklasyfikowała bromek n-propylu jako substancję posiadającą określone niebezpieczne właściwości, oraz po drugie, żądanie odszkodowawcze.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje częściowo odrzucona, a częściowo oddalona.
- 2) Enviro Tech Europe Ltd i Enviro Tech International, Inc. zostają obciążone kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 z 6.11.2004.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-377/07) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług informatycznych w zakresie technologii interoperatywności treści dla europejskich usług e-administracji — Odrzucenie oferty jednego z oferentów — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2012/C 32/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Korogiannakis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve, pełnomocnik, wspierany przez adwokata J. Stuycka)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2007 r. w sprawie, po pierwsze, niewybrania oferty złożonej przez skarżącą w przetargu dotyczącym „technologii interoperatywności treści dla europejskich usług e-administracji” (Dz.U. S 128) oraz decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi, a po drugie, wniosek o odszkodowanie.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Luksemburg przeciwko Komisji**(Sprawa T-232/08) ⁽¹⁾**

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Środki rozwoju obszarów wiejskich — „Obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania” i „agrośrodkowisko” — Krajowe systemy zarządzania, kontroli sankcji — Ryczałtowa korekta finansowa)

(2012/C 32/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: F. Probst, pełnomocnik i adwokaci M. Theisen i K. Spitz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo T. van Rijn, następnie F. Clotuche-Duvieusart i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji 2008/321/WE z dnia 8 kwietnia 2008 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) (Dz.U. L 109, s. 35).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Konsum Nord przeciwko Komisji**(Sprawa T-244/08) ⁽¹⁾**

(Pomoc państwa — Cena sprzedaży gruntu — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Kryterium rozsądnego inwestora — Określenie ceny rynkowej)

(2012/C 32/33)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Konsum Nord ekonomisk förening (Umeå, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci U. Öberg i I. Otkén Eriksson)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Giolito, P. Dejmek i J. Enegren, następnie C. Giolito i L. Parpala, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 35/06 (ex NN 37/2006) udzielonej przez Szwecję na rzecz stowarzyszenia Konsum Jämtland ekonomisk förening (Dz.U. L 126, s. 3).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 35/06 (ex NN 37/2006) udzielonej przez Szwecję na rzecz stowarzyszenia Konsum Jämtland ekonomisk förening.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Konsum Nord ekonomisk förening.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Sądu dnia 15 grudnia 2011 r. — CDC Hydrogene Peroxide przeciwko Komisji**(Sprawa T-437/08) ⁽¹⁾**

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Spis treści akt postępowania administracyjnego w dziedzinie karteli — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej — Wyjątek dotyczący ochrony celu kontroli, dochodzenia i audytu)

(2012/C 32/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokat R. Wirtz, następnie adwokaci R. Wirtz i S. Echementa, a wreszcie adwokaci T. Funke, A. Kirschstein oraz D. Stein)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis i O. Weber, następnie A. Bouquet, P. Costa de Oliveira i A. Antoniadis, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, K. Petkovska i S. Johannesson, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Evonik Degussa GmbH (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat C. Steinle, następnie adwokaci C. Steinle i M. Holm-Hadulla)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji SG.E3/MM/psi D(2008) 6658 z dnia 8 sierpnia 2008 r. odmawiającej całkowicie dostępu do spisu treści akt postępowania w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji SG.E3/MM/psi D(2008) 6658 z dnia 8 sierpnia 2008 r. odmawiającej całkowicie dostępu do spisu treści akt postępowania w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty, jak i koszty poniesione przez CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide).
- 3) Królestwo Szwecji i Evonik Degussa GmbH pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 313 z 6.12.2008.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Nycomed Danmark przeciwko EMA

(Sprawa T-52/09) ⁽¹⁾

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu — Rozporządzenie (WE) nr 1901/2006 — Plan badań klinicznych z udziałem populacji pediatrycznej — Decyzja EMA o oddaleniu wniosku — Nadużycie władzy)

(2012/C 32/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Dania) (przedstawiciele: początkowo C. Schoonderbeek i H. Speyart van Woerden, adwokaci, następnie C. Schoonderbeek)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: V. Salvatore i N. Rampil Olmedo, pełnomocnicy)

Interwenientci popierający stronę pozwaną: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i P. Antunes, pełnomocnicy); Królestwo Belgii (przedstawiciele: T. Materne i C. Pochet, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Ossowski i H. Walker, pełnomocnicy, wspierani przez J. Stratforda, barrister); Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, A. Adam, R. Loosli Surrans i J.-S. Pilcher, pełnomocnicy); Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA) z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie oddalenia

wniosku o zastosowanie zwolnienia dla perflubutanu na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1901/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ze zmianami

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nycomed Danmark ApS pokrywa własne koszty, jak też koszty poniesione przez Europejską Agencję Leków (EMA), w tym koszty postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.
- 3) Republika Portugalska, Królestwo Belgii, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Francuska oraz Komisja Europejska pokrywają własne koszty, w tym koszty postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Meica przeciwko OHIM — Bösing Fleischwaren (Schinken King)

(Sprawa T-61/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w przedmiocie sprzeciwu — Zgłoszenie wspólnotowego słownego znaku towarowego Schinken King — Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy King — Wcześniejsze krajowe i wspólnotowe słowne znaki towarowe Curry King — Podstawa odmowy — Ryzyko wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009))

(2012/C 32/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edewecht, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Russlies)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: adwokaci A. Führer i G. Schneider, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM: Bösing Fleischwaren GmbH (Bödingen, Niemcy)

Przedmiot

Skarga wniesiona na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2008 r. (sprawa R 1049/2007-1) dotyczącą postępowania w przedmiocie sprzeciwu między Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG i Bösing Fleischwaren GmbH.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 11 grudnia 2008 r. (sprawa R 1049/2007-1).
- 2) OHIM zostaje obciążony swoimi kosztami postępowania oraz kosztami Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Bariatrix Europe (PROTI SNACK)

(Sprawa T-62/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PROTI SNACK — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe znaki towarowe PROTIPLUS, PROTI i PROTIPOWER — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Wyrażenie „jeżeli nie postanowiono inaczej” — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95)

(2012/C 32/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch (Bottrop, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Dreyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Bariatrix Europe Inc. SAS (Guilherand-Granges, Francja)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 grudnia 2008 r. (sprawa R 740/2008-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Bernhard Rintisch a Bariatrix Europe Inc. SAS.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.

- 2) Bernhard Rintisch zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIVITAL)

(Sprawa T-109/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PROTIVITAL — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe znaki towarowe PROTIPLUS, PROTI i PROTIPOWER — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Uprawnienia dyskrecjonalne przyznane na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Wyrażenie „jeżeli nie postanowiono inaczej” — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95)

(2012/C 32/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch (Bottrop, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Dreyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Valfleuri Pâtes alimentaires SA (Wittenheim, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Baujoin)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 stycznia 2009 r. (sprawa R 166/2007-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Bernhard Rintisch a Valfleuri Pâtes alimentaires S.A.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Bernhard Rintisch zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Rintisch przeciwko OHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIACTIVE)

(Sprawa T-152/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PROTIACTIVE — Wcześniejsze graficzne i słowne krajowe znaki towarowe PROTIPLUS, PROTI i PROTIPOWER — Nieprzedstawienie dokumentów w odpowiednim terminie — Uprawnienia dyskrecyjne przyznane na podstawie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Wyrażenie „jeżeli nie postanowiono inaczej” — Zasada 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95)

(2012/C 32/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch (Bottrop, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Dreyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Valfleuri Pâtes alimentaires SA (Wittenheim, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Baujoïn)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lutego 2009 r. (sprawa R 1661/2007-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Bernhard Rintisch a Valfleuri Pâtes alimentaires S.A.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 2) Bernhard Rintisch zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2011 r. — Mövenpick przeciwko OHIM (PASSIONATELY SWISS)

(Sprawa T-377/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PASSIONATELY SWISS — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Oznaczenie pochodzenia geograficznego — Brak charakteru odróżniającego)

(2012/C 32/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mövenpick-Holding (Cham, Szwajcaria) (przedstawiciel: M. Taxhet, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 lipca 2009 r. (sprawa R 1457/2008-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego PASSIONATELY SWISS jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mövenpick Holding zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials przeciwko Radzie

(Sprawa T-423/09) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chin — Rozporządzenie kończące przegląd okresowy — Porównanie ceny eksportowej i wartości normalnej — Uwzględnienie podatku od wartości dodanej państwa pochodzenia — Zastosowanie innej metody niż metoda stosowana w pierwotnym okresie dochodzenia — Zmiana okoliczności — Artykuł 2 ust. 10 lit. b) i art. 11 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 2 ust. 10 lit. b) i art. 11 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2012/C 32/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (Dashiqiao, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci J.-F. Bellis i R. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J.-P. Hix, a następnie J.-P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów G. Berrischa i G. Wolfa, a następnie przez G. Berrischa)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 826/2009 z dnia 7 września 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1659/2005 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 240, s. 7), w zakresie w jakim ustanowione w nim względem skarżącej cło antydumpingowe przekracza cło, jakie

znajdowałoby zastosowanie, jeżeli zostałyby określone na podstawie metody obliczeń stosowanej w dochodzeniu pierwotnym do uwzględnienia braku zwrotu chińskiego podatku od wartości dodanej przy wywozie.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2011 r. — Goodyear Dunlop Tyres UK przeciwko OHIM — Sportfive (QUALIFIER)

(Sprawa T-424/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego QUALIFIER — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Qualifiers 2006 — Odmowa rejestracji — Względna podstawa odmowy — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 32/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Goodyear Dunlop Tyres UK Ltd (Birmingham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Manea, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Sportfive GmbH & Co. KG (Kolonia, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 sierpnia 2009 r. (sprawa R 1291/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu toczącego się pomiędzy Sportfive GmbH & Co. KG a Goodyear Dunlop Tyres UK Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Goodyear Dunlop Tyres UK Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Völkl przeciwko OHIM — Marker Völkl (VÖLKL)

(Sprawa T-504/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VÖLKL — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy VÖLKL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Częściowa odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Artykuł 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 i zasada 22 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 — Właściwość izby odwoławczej w przypadku odwołania ograniczonego do części towarów lub usług objętych zgłoszeniem — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 — Żądanie zmiany decyzji izby odwoławczej — Artykuł 65 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009)

(2012/C 32/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Raßmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Marker Völkl International GmbH (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Bauer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 września 2009 r. (sprawa R 1387/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Marker Völkl International GmbH a Völkl GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 30 września 2009 r. (sprawa R 1387/2008-1).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) OHIM pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Völkl GmbH & Co. KG.
- 4) Marker Völkl International GmbH pokrywa własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-106/10) ⁽¹⁾****(EFOGR — Sekcja Orientacji — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program inicjatywy wspólnotowej Leader+ — Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 438/2001 — Proporcjonalność)**

(2012/C 32/44)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. von Rintelen i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 10136 wersja ostateczna z dnia 18 grudnia 2009 r. dotyczącej zastosowania korekt finansowych w odniesieniu do Sekcji Orientacji EFOGR w części odpowiadającej programowi inicjatywy wspólnotowej CCI 2000 ES.06.0.PC.003 (Hiszpania — Leader+Aragonia).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 1.5.2010.**Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Vuitton Malletier przeciwko OHIM — Friis Group International (przedstawienie systemu zamykającego)****(Sprawa T-237/10) ⁽¹⁾****(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego nabytego w drodze użytkowania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)**

(2012/C 32/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Louis Vuitton Malletier (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazzeretti, M. Boletto i E. Gavuzzi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Friis Group International ApS (Kopenhaga, Dania) (przedstawiciel: adwokat C. Type Jarndorf)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 lutego 2010 r. (sprawa R 1590/2008-1) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia toczącego się pomiędzy Friis Group International Aps a Louis Vuitton Malletier.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 24 lutego 2010 r. (sprawa R 1590/2008-1) w zakresie, w jakim unieważnia ona wspólnotowy znak towarowy nr 3693116 dla „wyróbów jubilerskich, w tym pierścionków, kółek do kluczy, klamer oraz kolczyków, spinek do mankietów, bransoletek, breloczków, broszek, naszyjników, spinek do krawatów, ozdób, medalionów; przyrządów zegarmistrzowskich oraz instrumentów i aparatów chronometrycznych, w tym zegarków, kopert zegarków, budzików; dziadków do orzechów z metali szlachetnych, ich stopów lub platerowanych, świeczników z metali szlachetnych, ich stopów lub platerowanych” należących do klas 14 oraz towarów „ze skóry i imitacji skóry” oraz „para-solek” należących do klasy 18.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Louis Vuitton Malletier, Friis Group International ApS oraz OHIM pokrywają każdy własne koszty poniesione w trakcie postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.**Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Komisja przeciwko Pachtitisowi****(Sprawa T-361/10 P) ⁽¹⁾****(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do uczestnictwa w egzaminie pisemnym wskutek wyników osiągniętych w testach wstępnych — Podział uprawnień między EPSO a komisją konkursową)**

(2012/C 32/46)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J. Currall oraz I. Chatzigiannis, pełnomocnicy, a następnie J. Currall, wspierani przez adwokatów E. Antypas oraz E. Bourtzalasa)

Druga strona postępowania: Dimitrios Pachtitis (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: S. Giatagantzidis oraz K. Kyriazi, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie F-35/08 Pachtitis przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego wyroku

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.

- 2) Komisja Europejska pokrywa, oprócz własnych kosztów, również koszty poniesione przez Dimitrios Pachtitisa w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Mixfront)

(Sprawa T-425/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Mixfront — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 32/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: M. Eck i J. Dönch, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo S. Schöffner, następnie R. Manea, Dz wreszcie A. Pohlmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 czerwca 2010 r. (sprawa R 338/2010-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Mixfront jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Häfele GmbH & Co. KG zostaje obciążana kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Allen i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-433/10 P) (¹)

(Odwołanie — Personel zatrudniony we wspólnym przedsiębiorstwie JET — Zastosowanie innego statusu prawnego od statusu członka personelu tymczasowego — Odszkodowanie za poniesioną szkodę — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Rozsądny termin)

(2012/C 32/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: John Allen (Horspath, Zjednoczone Królestwo) i 109 innych wnoszących odwołanie, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: K. Lasok, QC, i B. Lask, barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie F-103/09 Allen i in. przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) John Allen i 109 innych wnoszących odwołanie, których nazwiska zostały wymienione w załączniku pokryją własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w ramach niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2011 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-488/10) (¹)

(EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Wspólnotowa interwencja strukturalna w regionie Martyniki — Skarga o stwierdzenie nieważności — Zamówienia publiczne — Dyrektywa 93/37/WE — Pojęcie „pomocy bezpośredniej” — Pojęcie „urządzeń sportowych, rozrywkowych i rekreacyjnych” — Obowiązek uzasadnienia — Zasada proporcjonalności)

(2012/C 32/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr C(2010) 5229 z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie cofnięcia części wkładu Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) z tytułu jednolitego dokumentu programowania celu nr 1 na rzecz wspólnotowej interwencji strukturalnej w regionie Martyniki we Francji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Vorfront)**(Sprawa T-531/10) ⁽¹⁾**

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Vorfront — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 32/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: M. Eck i J. Dönch, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo S. Schäffner, następnie R. Manea i wreszcie A. Pohlmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 września 2010 r. (sprawa R 570/2010-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Vorfront jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Häfele GmbH & Co. KG zostaje obciążana kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — De Luca przeciwko Komisji**(Sprawa T-563/10 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Odwołanie wzajemne — Służba publiczna — Urzędnicy — Powołanie na stanowisko w wyższej grupie funkcyjnej w następstwie konkursu otwartego — Wejście w życie nowego regulaminu pracowniczego — Przepisy przejściowe — Artykuł 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego)

(2012/C 32/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Patrizia De Luca (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i S. Orlandi)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: J. Currall, pełnomocnik); Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i K. Zieleśkiewicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 30

września 2010 r. w sprawie F-20/06 De Luca przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołania wzajemne zostają oddalone.
- 2) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 30 września 2010 r. w sprawie F-20/06 De Luca przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze, zostaje uchylony.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do Sadu do spraw Służby Publicznej do ponownego rozpoznania.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Komisja przeciwko Vicente Carbajosa i in.**(Sprawa T-6/11 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Zatrudnienie — Ogłoszenie o konkursie — Konkurs otwarty — Niedopuszczenie do uczestnictwa w egzaminie pisemnym wskutek wyników osiągniętych w testach wstępnych — Podział uprawnień między EPSO a komisją konkursową — Zasada kontryktoryjności)

(2012/C 32/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Isabel Vicente Carbajosa (Bruksela, Belgia); Niina Lehtinen (Bruksela); i Myriam Menchén (Bruksela) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal i D. Abreu Caldas, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) wydanego w dniu 28 października 2010 r. w sprawie F-9/09 Vicente Carbajosa i in. przeciwko Komisji (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze), mające na celu częściowe uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 28 października 2010 r. w sprawie F-9/09 Vicente Carbajosa i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony w części, w której stwierdza nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) o o nieumieszczeniu w ramach konkursu EPSO/AD/117/08 nazwiska I. Vicente Carbajosa oraz w ramach konkursu EPSO/AD/116/08 nazwisk N. Lehtinen i M. Menchén na liście osób zaproszonych do przedstawienia pełnej kandydatury.

2) Decyzje Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) o nieumieszczeniu w ramach konkursu EPSO/AD/117/08 nazwiska I. Vicente Carbajosa oraz w ramach konkursu EPSO/AD/116/08 nazwisk N. Lehtinen i M. Menchén na liście osób zaproszonych do przedstawienia pełnej kandydatury są nieważne.

3) I. Vicente Carbajosa, N. Lehtinen i M. Menchén oraz Komisja Europejska ponoszą swoje własne koszty postępowania w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2011 r. — Häfele przeciwko OHIM (Infront)

(Sprawa T-166/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Infront — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 32/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: M. Eck i J. Dönch, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo R. Manea, następnie A. Pohlmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 stycznia 2011 r. (sprawa R 1711/2010-1) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Infront jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Häfele GmbH & Co. KG zostaje obciążana kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2011 r. — Fon Wireless przeciwko OHIM — nfon (nfon)

(Sprawa T-283/11)

(2012/C 32/54)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fon Wireless Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: F. Brandolini Kujman, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: nfon AG (Monachium, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie za dopuszczalną skargi oraz odpowiednio wszystkich dokumentów i odpisów;

— uwzględnienie wniosków o przeprowadzenie proponowanych dowodów;

— zbadanie i stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 marca 2011 r. w sprawie R 1017/2009-4 i w konsekwencji odmowę rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 6.206.321 „nfon”;

— obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: nfon AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „nfon” złożony dla towarów i usług z klas 9, 35 i 38.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy i krajowy, graficzny i słowny znak towarowy „fon” złożony dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) (WE) nr 207/2009, ponieważ kolidujące ze sobą znaki są podobne oraz naruszenie art. 8 ust. 5 (WE) nr 207/2009, ponieważ nfon AG zamierza korzystać z renomy uzyskanej przez wcześniejsze znaki towarowe.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2011 r. — Viejo Valle przeciwko OHIM — Etablissements Coquet (serwis do kawy z wyźłobieniami)

(Sprawa T-566/11)

(2012/C 32/55)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Viejo Valle, SA (L'Olleria, Hiszpania) (przedstawiciel: I. Temiño Ceniceros, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Etablissements Coquet SA (Saint Léonard de Noblat, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi wraz załącznikami;
- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 lipca 2011 r. wydanej w sprawie R 1054/2010-3;
- obciążenie kosztami postępowania OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór nr 384.912-0001, przedstawiający naczynia z ornamentem; filiżankę do kawy ze spodkiem.

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca.

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Etablissements Coquet S.A.

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 6/2002, ponieważ wzór wspólnotowy stanowi niedozwolone korzystanie z utworu podlegającego ochronie na podstawie prawa autorskiego państwa członkowskiego.

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 oraz art. 28 ust. 2 lit. b) ppkt iii) rozporządzenia nr 2254/2002, ponieważ strona przeciwna nie udokumentowała odpowiednio zarówno chronionego utworu, który stanowi podstawę wniosku o unieważnienie, jak i prawa jego własności, czy też jego przedmiotu.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2011 r. — Viejo Valle przeciwko OHIM — Etablissements Coquet (głęboki talerz z wyżłobieniami)

(Sprawa T-567/11)

(2012/C 32/56)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Viejo Valle, SA (L'Olleria, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Temiño Cenicerós)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Etablissements Coquet SA (Saint Léonard de Noblat, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi wraz z załącznikami;
- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 lipca 2011 r. wydanej w sprawie R 1055/2010-3;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór nr 384.912-0009 przedstawiający naczynie z ornamentem; głęboki talerz

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Etablissements Coquet SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 6/2002, ponieważ wzór wspólnotowy stanowi niedozwolone używanie dzieła chronionego na podstawie prawa autorskiego państwa członkowskiego

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 oraz art. 28 ust. 2 lit. b) ppkt iii) rozporządzenia nr 2254/2002, ponieważ strona pozwana nie udokumentowała odpowiednio ani dzieła chronionego, które stanowi podstawę wniosku o unieważnienie, ani swojego prawa własności, ani jego przedmiotu.

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2011 r. — Atlas Transport przeciwko OHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT)

(Sprawa T-584/11)

(2012/C 32/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Atlas Transport GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern i B. Weichhaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Alfred Hartmann (Leer, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 1 września 2011 r. w sprawie R 2262/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: słowny znak towarowy „ATLAS TRANSPORT” dla usług należących do klasy 39

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Alfred Hartmann

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie zasady 40 ust. 5 w związku z zasadą 22 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95 poprzez wadliwą ocenę dowodów, naruszenie art. 15 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ badając kwestię czy w odniesieniu do rozpatrywanych usług miało miejsce używanie pozwalające na utrzymanie praw do znaku strona pozwana zastosowała jedynie wykładnię językową, naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009, gdyż w ramach ustalenia jakie znaczenie ma pojęcie „transport” strona pozwana sięgnęła tylko do jednego źródła, dokonując tym samym oceny niewystarczającej i niezgodnej z obowiązkiem staranności, naruszenie art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 z tego względu, że pozwana nie sprecyzowała na jakiej podstawie zostało oparte przyjęte przez nią stanowisko oraz naruszenie art. 75 zdanie drugie i art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009 z powodu naruszenia prawa do bycia wysłuchanym przed sądem.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2011 r. — Phonebook of the World przeciwko OHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)

(Sprawa T-589/11)

(2012/C 32/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Phonebook of the World (Paryż, Francja) (przedstawiciel: A.Bertrand, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Seat Pagine Gialle SpA (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 sierpnia 2011 r. w sprawie R 1541/2010-2;
- unieważnienie praw z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego „PIAGINE GIALLE” zarejestrowanego pod nr 161380 w klasach 16 i 35 przez Seat Pagine Gialle SpA; oraz
- obciążenie pozwanego kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „PAGINE GIALLE” dla towarów i usług z klas 16 i 35 — wspólnotowy znak towarowy nr 161380

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Seat Pagine Gialle SpA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie oparła swój wniosek o art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, tj. że wspólnotowy znak towarowy został zarejestrowany z naruszeniem postanowień art. 7 ust. 1 lit. c) oraz d) rozporządzenia Rady(WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) –d) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza nie zastosowała ogólnych zasad prawa wspólnotowego, a w szczególności zasad wyrażonych wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie T-322/03 Telefon & Buch przeciwko OHIM — Herold Business Data (WEISSE SEITEN) (Zb. Orz. s. II -835I oraz nie wzięła pod uwagę własnych ustaleń, co do tego że słowa „PAGINE GIALLE” są dla włoskich odbiorców pozbawione wszelkiego charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2011 r. — Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Lepiarz przeciwko OHMI — Henkel (SUPER GLUE)

(Sprawa T-591/11)

(2012/C 32/59)

Język skargi: Polski

Strony

Strona skarżąca: Przedsiębiorstwo Handlowe Medox Lepiarz Jarosław Lepiarz Alicja sp. j. (Jaworzno, Rzeczpospolita Polska) (przedstawiciel: M. Koniecznyński, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Henkel Corp. (Gulph Mills, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 września 2011 r. w sprawie R 1147/2010-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający tubkę w białą-czarno-szaro-żółtej kolorystyce, zawierający element słowny „SUPER GLUE”, dla towarów należących do klasy 1 oraz 16 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7 262 405

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Beneluksie słowny znak towarowy nr 377 517 „SUPERGLUE”, dla towarów należących do klasy 1 oraz 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie artykułu 8 ust. 1 b) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾ w zakresie obejmującym ustalenie podobieństwa znaków towarowych oraz możliwości wprowadzenia w błąd odbiorców

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 78 z 24.3.2009, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — MPDV Mikrolab przeciwko OHIM (Lean Performance Index)

(Sprawa T-598/11)

(2012/C 32/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorlabor (Mosbach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat W. Göpfert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 września 2011 r. wydanej w sprawie R 131/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Lean Performance Index” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35 i 42

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ rozpatrywany znak towarowy ma charakter odróżniający, a nie opisowy.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2011 r. — Eni przeciwko OHIM — EMI (IP) (ENI)

(Sprawa T-599/11)

(2012/C 32/61)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eni SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. De Simone i G. Orsoni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: EMI (IP) Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 września 2011 r. w sprawie R 2439/2010-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi we wszystkich instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ENI” dla towarów i usług z klas 1–4, 6–7, 9, 11, 14, 16–19, 22, 25 i 35–45 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6488076

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: EMI (IP) Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 4197315 „EMI” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42; słowny graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 6167357 „EMI” dla towarów i usług z klas 9, 16, 28, 35, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: skarżąca kwestionuje wymienioną decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej z trzech następujących względów: i) błędne i nieuzasadnione ustalenie podobieństwa towarów i usług, oparte na niewłaściwym rozumieniu i niewłaściwym zastosowaniu wcześniejszego orzecznictwa w tej kwestii; ii) błędna interpretacja i błędne zastosowanie wyroku w sprawie Praktiker, wskazujące na niewłaściwe rozumienie leżących u podstaw tego wyroku zasad antymonopowych, a w szczególności powodu, który doprowadził do wprowadzenia rejestracji usług detalicznych; i iii) błędne ustalenie podobieństwa oznaczeń oraz błędne ustalenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2011 r. — Schuhhaus Dielmann przeciwko OHIM — Carrera (Carrera panamericana)

(Sprawa T-600/11)

(2012/C 32/62)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schuhhaus Dielmann GmbH & Co. KG (Darmstadt, Niemcy) (pełnomocnik procesowy: adwokat W. Göpfert)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Carrera SpA (Caldiero, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 15 września 2011 r. w sprawie R 1989/2010-1; oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Carrera panamericana” dla towarów z klas 18 i 25.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Carrera SpA.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „CARRERA” dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ między rozpatrywanymi znakami towarowymi nie zachodzi niebezpieczeństwo pomyłki.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2011 r. — Pêra-Grave przeciwko OHIM — Fundação De Almeida (QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA)

(Sprawa T-602/11)

(2012/C 32/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pêra-Grave Sociedade Agrícola, Unipessoal, Lda (Évora, Portugalia) (przedstawiciel: J. de Oliveira Vaz Miranda Sousa, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Fundação Eugénio De Almeida (Évora, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 września 2011 r. w

sprawie R 1797/2010-2 z takim skutkiem, iż sprzeciw wniesiony wobec zgłoszonego znaku towarowego zostanie oddalony w całości i w konsekwencji zgłoszenie znaku towarowego zostanie uwzględnione w całości; oraz

- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA” dla towarów z klasy 33 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7291669

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Fundação Eugénio De Almeida

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „VINHO PÊRAMANCA TINTO” zarejestrowany w Portugalii pod nr 283684 dla towarów z klasy 33; graficzny znak towarowy „VINHO PÊRAMANCA BRANCO” zarejestrowany w Portugalii pod nr 308864 dla towarów z klasy 33; graficzny znak towarowy „PÊRAMANCA” zgłoszony w Portugalii pod nr 405797 dla towarów z klasy 33

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie sprzeciwu i odwołania, uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich kwestionowanych towarów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, iż Izba Odwoławcza: (i) naruszyła prawo umniejszając całościową wagę wielu wizualnych, fonetycznych i koncepcyjnych różnic między oznaczeniami i zwiększając, a tym samym przeceniając całościowe wrażenie wywierane przez jeden wspólny im element, elementy słowne „PERA” and „MANCA” (ii) błędnie zastosowała zasady i wskazówki przyjęte przez Sąd w sprawie T-332/05 „TER-RANUS przeciwko TERRA” w sprawie i nieprawidłowo uznała, że stopień całościowego podobieństwa kolidujących ze sobą oznaczeń wystarczał do tego, aby spowodować zaistnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 28 listopada 2011 r. — Mega Brands przeciwko OHIM — Diset (MAGNEXT)

(Sprawa T-604/11)

(2012/C 32/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (Zug, Szwajcaria) (przedstawiciel: A. Nordemann, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Diset, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 września 2011 r. w sprawie R 1695/2010-4 i oddalenie sprzeciwu nr B 1383639; oraz

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „MAGNEXT” w kolorze czarnym i białym dla towarów należących do klasy 28 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6588991

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Diset, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „MAGNET 4” zarejestrowany w Hiszpanii pod nr 2550099 dla towarów z klasy 28; graficzny znak towarowy „Diset Magnetics” w kolorze niebieskim i białym zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 3840121 dla towarów i usług z klas 16, 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, iż Izba Odwoławcza błędnie oceniła prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku znaku towarowego będącego podstawą sprzeciwu i zgłoszonego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2011 r. — Novartis przeciwko OHIM — Organic (BIOCERT)

(Sprawa T-605/11)

(2012/C 32/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Douglas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Dr. Organic Ltd (Swansea, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 września 2011 r. w sprawie R 1030/2010-4; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dr. Organic Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BIOCERT” dla towarów i usług z klas 3, 4, 5, 29, 30, 31, 32, 35 i 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 7134984

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Austrii słowny znak towarowy nr 136273 „BIO-CEF” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) błędnie zinterpretowała ustalone przez sądy europejskie zasady ogólne i niesłusznie stwierdziła, że w przypadku znaków towarowych „BIOCEF” i „BIOCERT” nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd; i ii) niesłusznie oparła swoją decyzję na okolicznościach faktycznych, na które strony postępowania się nie powoływały.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Woodman Labs przeciwko OHIM — 2 Mas 2 Publicidad Integral (HERO)

(Sprawa T-606/11)

(2012/C 32/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Woodman Labs, Inc. (Sausalito, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: M. Graf, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: 2 Mas 2 Publicidad Integral, SL (Vitoria-Gasteiz, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 września 2011 r. w sprawie R 876/2010-4; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „HERO” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 675037

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: 2 Mas 2 Publicidad Integral, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „hero PICTURES” w kolorze złotym i czarnym zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod nr 5883533 dla towarów i usług z klas 9 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do części towarów z klasy 9

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ze względu na to, iż Izba Odwoławcza błędnie uznała, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Beifa Group przeciwko OHIM — Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Przyrzędy do pisania)

(Sprawa T-608/11)

(2012/C 32/67)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beifa Group Co. Ltd (dawniej Ningbo Beifa Group Co. Ltd) (Zhejiang, Chiny) (przedstawiciele: R. Davis, barrister, i N. Cordell, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG (Heroldsberg, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 9 sierpnia 2011 r. w sprawie R 1838/2010-3; oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór dla towaru „przyrząd do pisania” — rejestracja wzoru wspólnotowego nr 352315-0007

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Schwan-Stabilo Schwanhäußer GmbH & Co. KG

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 30045470.8 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 936051 dla towarów z klasy 16; trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w Niemczech pod nr 2911311 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 936051 dla towarów z klasy 16; graficzny znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 418036 dla towarów z klasy 16

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do kwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 61 ust. 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza przeprowadziła niedozwolone ponowne rozpoznanie sprawy. Naruszenie art. 62 rozporządzenia Rady nr 6/2002, ze względu na to, że Izba Odwoławcza i) naruszyła podstawowe zasady tego przepisu poprzez sposób, w jaki zastosowała ona środki niezbędne do wykonania orzeczenia Sądu; oraz (ii) błędnie zastosowała kryterium zarówno z art. 25 ust. 1 lit. b), jaki i z art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza: i) zastosowała błędne kryterium w celu ustalenia czy nastąpiło wymagane „użycie” znaku towarowego w zarejestrowanym wzorze wspólnotowym ii) nie zbadała czy znaki towarowe były przedmiotem używania zarówno jako element art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002, jak i element przepisów prawa krajowego w Niemczech; iii) błędnie zastosowała kryterium dotyczące prawa do zakazania używania. Naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 6/2002 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie oceniła właściwości poinformowanego użytkownika oraz zarówno sposób jak i metodę, według których powinna nastąpić ocena całościowego wrażenia.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Wagon Automotive Nagold przeciwko Komisji

(Sprawa T-610/11)

(2012/C 32/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Automotive Nagold GmbH (Nagold, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Hackemann i H. Horstkotte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: odliczenie straty nie stanowi pomocy przyznanej ze środków państwa

Skarżąca podnosi w tym względzie, że § 8c niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) narusza obiektywną zasadę opodatkowania netto i zasadę finansowej wydajności oraz że poprzez klauzulę naprawczą jedynie zapobiega się sprzecznej z konstytucją ingerencji w składniki majątkowe podatnika w przypadkach obejmujących zakres stosowania klauzuli naprawczej. Zdaniem skarżącej z tego powodu nie została spełniona przesłanka pomocy na gruncie prawa wspólnotowego.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność ze względu na brak wyjątku od miarodajnego systemu referencji

Skarżąca w tym miejscu podnosi, że miarodajny system referencji stanowi ogólne uregulowanie dotyczące odliczenia straty w odniesieniu do osób prawnych [§ 10d niemieckiej Einkommensteuergesetzes (ustawy o podatku dochodowym) w związku z § 8 ust. 1 KStG i § 10a niemieckiej Gewerbesteuersteuergesetzes (ustawy o podatku od prowadzenia działalności gospodarczej)] oraz że § 8c KStG stanowi jedynie wyjątek od tego miarodajnego systemu referencji, który z kolei jest ograniczony między innymi przez klauzulę naprawczą.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na brak rozróżnienia pomiędzy podmiotami gospodarczymi, które ze względu na obrany cel znajdują się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji.

Skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że klauzula naprawcza wychodzi na korzyść każdemu przedsiębiorstwu będącemu podatnikiem oraz że nie uprzywilejowuje ani określonych dziedzin wzgl. obszarów działania, ani przedsiębiorstw określonej wielkości.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na uzasadnienie wynikające z natury wzgl. wewnętrznej konstrukcji systemu podatkowego.

Skarżąca podnosi w tym miejscu, że klauzula naprawcza opiera się na podstawach systemu podatkowego wynikających z konstytucyjnoprawnych zasad, jak opodatkowanie według wydajności, uniknięcie nadmiernego opodatkowania oraz zachowanie zasady proporcjonalności.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: oczywiste błędy w ocenie wskutek niedostatecznego ujęcia niemieckiej sytuacji podatkowej

Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja niewłaściwie oceniła niemieckie normy prawa podatkowego dotyczące odliczenia straty.

- 6) Zarzut szósty dotyczący dochodzenia ochrony zaufania na gruncie prawa wspólnotowego

Skarżąca w związku z tym podnosi, że podatkowe przywileje naprawcze w przypadku nabycia udziału w związku z odliczeniem straty zostały podchwyczone przez Komisję dopiero na etapie formalnego postępowania sprawdzającego oraz że chodzi tutaj o działanie o charakterze wyjątkowym, ponieważ możliwa kwalifikacja jako pomoc mogła wyniknąć jedynie wskutek prawnego uproszczenia przepisu (§ 8 ust. 4 KStG) bezspornie zgodnego z prawem pomocy państwa. Znaczenie z punktu widzenia prawa pomocy państwa tego uproszczenia prawnego nie było dostrzegalne ani dla ustawodawcy niemieckiego ani dla przedsiębiorstw posiadających fachowych doradców.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2011 r. — Spa Monopole przeciwko OHIM — South Pacific Management (Manea Spa)

(Sprawa T-611/11)

(2012/C 32/69)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. De Brouwer, E. Cornu i E. De Gryse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: South Pacific Management (Papeete, Polinezja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 września 2011 r. w sprawach połączonych R 1776/2010-1 i 1886/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: South Pacific Management

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Manea Spa” dla towarów i usług należących do klas 3, 24, 25, 43 i 44

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowane na obszarze Beneluksu słowne znaki towarowe „SPA” i „Les Thermes de Spa” dla towarów i usług należących do klas 3, 32 i 42 (obecnie klasa 44)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania wniesionego przez stronę skarżącą

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie oceny podobieństwa między kolidującymi ze sobą znakami towarowymi oraz w odniesieniu do oceny stopnia charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania znaku towarowego „SPA” i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd a także naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie oceny renomy znaków towarowych „SPA” i „Les Thermes de Spa”.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — Treofan Holdings i Treofan Germany przeciwko Komisji

(Sprawa T-612/11)

(2012/C 32/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Treofan Holdings GmbH (Raunheim, Niemcy); i Treofan Germany GmbH & Co. KG (Neunkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. de Weerth)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 stycznia 2011 r. C(2011) 275 wynikającej ze sprostowania C(2011) 2628, w postępowaniu dotyczącym niemieckiej pomocy państwa C 7/2010 (ex CP 250/2009 oraz NN 5/2010) „KStG, Sanierungsklausel”;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo następujące zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: odliczenie straty nie stanowi pomocy przyznanej ze środków państwa

Skarżące podnoszą w tym względzie między innymi, że za sprawą klauzuli naprawczej nie przyznaje się żadnej korzyści majątkowej, lecz raczej w formie przeniesienia straty nie pozbawia się już istniejącej pozycji majątkowej. Zdaniem skarżących nie zachodzi tym samym jakiegokolwiek finansowanie ze środków państwowych.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność ze względu na brak wyjątku od miarodajnego systemu referencji

Skarżące w tym miejscu podnoszą, że miarodajny system referencji stanowi ogólne uregulowanie dotyczące odliczenia straty w odniesieniu do osób prawnych [§ 10d niemieckiej Einkommensteuergesetzes (ustawy o podatku dochodowym) w związku z § 8 ust. 1 KStG i § 10a niemieckiej Gewerbesteuersteuergesetzes (ustawy o podatku od prowadzenia działalności gospodarczej)] oraz że ograniczenie przez § 8c KStG stanowi jedynie wyjątek od tego miarodajnego systemu referencji, który z kolei jest ograniczony między innymi przez klauzulę naprawczą.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na brak rozróżnienia pomiędzy podmiotami gospodarczymi, które ze względu na obrany cel znajdują się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji.

Skarżące podnoszą w tym względzie między innymi, że klauzula naprawcza wychodzi na korzyść każdemu przedsiębiorstwu będącemu podatnikiem oraz że nie uprzywilejowuje ani określonych dziedzin wzgl. obszarów działania, ani przedsiębiorstw określonej wielkości.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: brakująca selektywność z uwagi na uzasadnienie wynikające z natury wzgl. wewnętrznej konstrukcji systemu podatkowego.

Skarżące podnoszą w tym miejscu, że klauzula naprawcza opiera się na podstawach systemu podatkowego wynikających z konstytucyjnoprawnych zasad, jak opodatkowanie według wydajności, uniknięcie nadmiernego opodatkowania oraz zachowanie zasady proporcjonalności.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE: oczywiste błędy w ocenie wskutek niedostatecznego ujęcia niemieckiej sytuacji podatkowej

Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja niewłaściwie oceniła niemieckie normy prawa podatkowego dotyczące odliczenia straty.

- 6) Zarzut szósty dotyczący dochodzenia ochrony zaufania na gruncie prawa wspólnotowego

Skarżące w związku z tym podnoszą między innymi, że podatkowe przywileje naprawcze w przypadku nabycia udziału w związku z odliczeniem straty zostały podchwyczone przez Komisję dopiero na etapie formalnego postępowania sprawdzającego oraz że chodzi tutaj o działanie o charakterze wyjątkowym, które nie było dostrzegalne ani dla ustawodawcy, wyspecjalizowanych sądów i administracji podatkowej i tym samym również dla przedsiębiorstw nawet przy wnikliwym fachowym doradztwie.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — VMS Deutschland przeciwko Komisji

(Sprawa T-613/11)

(2012/C 32/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: VMS Deutschland Holdings GmbH (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Pohl, G. Burwitz, M. Maier i P. Werner)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 275 wersja ostateczna z dnia 26 stycznia 2011 r. w postępowaniu dotyczącym pomocy państwa C 7/2010 „KStG, Sanierungsklausel”;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący brakującej *prima facie* selektywności środka

Skarżąca podnosi w ramach pierwszego zarzutu między innymi, że klauzula naprawcza zawarta w § 8c niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) dotycząca przeniesienia straty przedsiębiorstw, które są przejmowane przez inne przedsiębiorstwa w celu uzdrowienia kondycji, nie ma charakteru selektywnego. Zdaniem skarżącej nie chodzi w tym przypadku o regulację dotyczącą pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ nie ustanowiono jakiegokolwiek wyjątku od odnośnego systemu referencji.

- 2) Zarzut drugi: środek o charakterze ogólnie obowiązującym

Skarżąca w tym miejscu podnosi między innymi, że techniczne rozróżnienie według sytuacji gospodarczej i wydajności przedsiębiorstwa stanowi regulację o charakterze technicznym, która jako środek o charakterze ogólnie obowiązującym nie może wchodzić w zakres zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE. Zdaniem skarżącej taka regulacja w ujęciu całościowym ujęciu gospodarczym może przynieść korzyść każdemu przedsiębiorstwu, nawet jeżeli w określonym czasie faktycznie tylko kilka przedsiębiorstw jest w stanie rzeczywiście skorzystać z tej zasady.

- 3) Zarzut trzeci: uzasadnienie regulacji wynikające z natury wzgl. wewnętrznej konstrukcji systemu podatkowego.

W tym miejscu skarżąca podnosi w tym miejscu, że klauzula naprawcza z § 8c ust. 1 KStG jest uzasadniona naturą wzgl. wewnętrzną konstrukcją systemu podatkowego i także z tego powodu nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2011 r. — Royal Scandinavian Casino Århus przeciwko Komisji

(Sprawa T-615/11)

(2012/C 32/72)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Royal Scandinavian Casino Århus I/S (Århus, Dania) (przedstawiciel: B. Jacobi, адвокат)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 września 2011 r. w przedmiocie środka nr C 35/2010 (ex N 302/2010) mającego postać podatków od gier hazardowych w Internecie, który Dania zamierza wprowadzić w ustawie w sprawie podatków od gier hazardowych.

- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 6 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż Komisja błędnie zatwierdziła tę pomoc na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE ze względu na to, że

- art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE nie daje możliwości zatwierdzenia pomocy dla działań gospodarczych,

- pomoc ta nie spełnia określonego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE warunku, zgodnie z którym ma ona służyć do ułatwiania rozwoju niektórych działań gospodarczych,

- pomoc ta wbrew interesowi wspólnotowemu wywiera wpływ na warunki wymiany handlowej oraz

- nie służy ona odpowiednio udowodnionemu celowi związanemu z interesem wspólnotowym.

Skarżąca wskazuje także, że wykładni wyjątku ustanowionego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE należy dokonywać ściśle, a postanowienie to nie daje możliwości przyznawania pomocy z powołaniem się na względy związane z budżetem państwa.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja zatwierdziła tę pomoc wbrew orzecznictwu Trybunału w przedmiocie pomocy operacyjnej. Skarżąca podnosi, że rozpatrywana pomoc, przyznawana w sposób ciągły w postaci ulgi podatkowej, stanowi pomoc operacyjną, która zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie może jako taka zostać zatwierdzona.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż zamierzony przez duńskiego ustawodawcę cel można osiągnąć bez udzielania pomocy państwa.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja dokonała w oczywisty sposób błędnej oceny ze względu na to, iż błędnie przyjęła stanowisko, że pomoc jest konieczna do tego, aby skłonić operatorów internetowych gier hazardowych do ubiegania się o zezwolenie w Danii.

- 5) W piątej kolejności skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się nadużycia władzy opierając się na postanowieniu traktatowym dającym podstawę dla zatwierdzenia pomocy, która ma służyć do ułatwiania rozwoju niektórych działań gospodarczych pomimo tego, iż z decyzji wynika, że zatwierdzenie pomocy było w rzeczywistości umotywowane chęcią skłonienia odpowiedniej liczby podmiotów do ubiegania się o duńskie zezwolenie na oferowanie internetowych gier hazardowych. Dlatego skarżąca podnosi, że z nadużyciem władzy mamy do czynienia ze względu na to, że Komisja uzasadnia zatwierdzenie celem polegającym na liberalizacji oraz wsparciem rozwoju niektórych działań gospodarczych, podczas gdy samo państwo duńskie wskazuje, że nadrzędnym celem przepisów podatkowych jest uzyskanie jak największych wpływów z podatków.

6) Po szóste zdaniem skarżącej Komisja nie uzasadniła zaskarżonej decyzji w wystarczający sposób ze względu na to, że:

- jest ona ogólnie rzecz biorąc niespójna, a w niektórych kwestiach — wewnętrznie sprzeczna;
- Komisja nie wyjaśnia w niej w wystarczającym stopniu, w jakim zakresie liberalizacja sektora gier jest zgodnym z prawem celem, który należy realizować w drodze zatwierdzenia opartego na art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE,
- Komisja nie uzasadnia w niej w wystarczającym stopniu dokonanej przez siebie wykładni art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE,
- Komisja nie udowadnia w niej konieczności udzielenia tej pomocy państwa i nie wyjaśnia w niej w wystarczającym stopniu sytuacji podatkowej istniejącej w innych państwach członkowskich,
- z zaskarżonej decyzji nie wynika jasno, na czym polegają zamierzone przez duńskiego ustawodawcę cele ustawy w sprawie podatków od gier hazardowych,
- Komisja nie uwzględniła w niej uregulowania przez duńskiego ustawodawcę innych postaci gier oraz
- Komisja nie zbadała w zaskarżonej decyzji oraz nie wyjaśniła tego, jakie będą skutki tej pomocy dla prowadzących tego rodzaju działalność przedsiębiorstw stacjonarnych.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Meyr-Melnhof Karton przeciwko OHIM Stora Enso (SILVAWHITE)

(Sprawa T-617/11)

(2012/C 32/73)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Meyr-Melnhof Karton AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci P. Baronikians i N. Wittich)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Stora Enso Oyj (Helsinki, Finlandia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września 2011 r. w sprawie R 2139/2010-2;
- oddalenie sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego nr 8197469; oraz
- obciążenie OHIM poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowań przed OHIM i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SILVAWHITE” dla towarów należących do klasy 16 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8197469

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Stora Enso Oyj

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Finlandii słowny znak towarowy nr 231953 „SILVAPRESS” dla towarów z klasy 16; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 872793 „SILVAPRESS” dla towarów z klasy 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Odwołanie wniesione w dniu 2 grudnia 2011 r. przez Francescę Cervelli od postanowienia wydanego w dniu 12 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-98/10 Cervelli przeciwko Komisji

(Sprawa T-622/11 P)

(2012/C 32/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Francesca Cervelli (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- potwierdzenie odbioru odwołania i stwierdzenie jego dopuszczalności;
- stwierdzenie, że odwołanie zostało wniesione w imieniu i na rzecz Francesci Cervelli przez jej przedstawicieli prawnych;
- stwierdzenie nieważności w całości postanowienia wydanego w dniu 12 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- nakazanie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu do spraw Służby Publicznej celem wydania rozstrzygnięcia co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ SSP stwierdził, że skarżąca nie mogła powołać się na pojawienie się nowej okoliczności polegającej na wydaniu przez Sąd wyroku w dniu 19 czerwca 2007 r. w sprawie T-473/04 Asturias Cuerno przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze. Wnosząca odwołanie podnosi, że omawiany

wyrok stanowi nową okoliczność, ponieważ dotyczy on tej samej sytuacji jak ta, w której znajduje się wnosząca odwołanie oraz ponieważ istota zawartej w wyroku analizy dotyczy kwestii obiektywnej, a nie szczególnych okoliczności sprawy.

- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego naruszenia prawa, ponieważ SSP przyznał bezwzględne pierwszeństwo uznaniu opartemu na zasadzie niezależności organu powołującego przed zasadą jedności służby publicznej.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — PICO Food GmbH przeciwko OHIM — Sobieraj (MILANÓWEK CREAM FUDGE)

(Sprawa T-623/11)

(2012/C 32/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: PICO Food GmbH (Tamm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Douglass)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Bogumił Sobieraj (Milanówek, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 września 2011 r. w sprawie R 553/2010-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Bogumił Sobieraj

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „MILANÓWEK CREAM FUDGE” dla towarów z klasy 30 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6342455

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 30522224 przedstawiający krowę dla towarów z klasy 30; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 30523439 „Original Sahne Muh-Muhs HANDGESCHNITTEN HANDGEWICKELT” dla towarów z klasy 30; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 30702751 „Original Sahne Muh-Muhs HANDGESCHNITTEN HANDGEWICKELT” dla towarów z klasy 30; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towa-

rowy nr 30702748 „Original Sahne Muh-Muhs HANDGESCHNITTEN HANDGEWICKELT” dla towarów z klasy 30; zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy nr 30700574 „SAHNE TOFFEE LUXURY CREAM FUDGE” dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie zinterpretowała ustalone przez sądy europejskie ogólne zasady i stwierdziła, iż w przypadku znaków towarowych, na które powołano się w sprzeciwie, i zakwestionowanego zgłoszonego znaku towarowego nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Naruszenie art. 76 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na oparcie przez Izbę Odwoławczą jej decyzji na okolicznościach faktycznych, na które strony postępowania się nie powoływały.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Yueqing Onesto Electric przeciwko OHIM — Ensto (ONESTO)

(Sprawa T-624/11)

(2012/C 32/76)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Yueqing Onesto Electric Co. Ltd (Zhejiang, Chiny) (przedstawiciel: adwokat B. Piepen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Ensto Oy (Porvoo, Finlandia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 września 2011 r. w sprawie R 2535/2010-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „ONESTO” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr W00909305

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Ensto Oy

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 1980242 „ENSTO” dla towarów z klas 7, 9 i 11; słowny wspólnotowy znak towarowy nr 40600 „ENSTO” dla towarów z klas 7, 9 i 11; zarejestrowany w Finlandii słowny znak towarowy „ENSTO” dla towarów z klas 7, 9 i 11

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — BSH przeciwko OHIM (ecoDoor)

(Sprawa T-625/11)

(2012/C 32/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Biagosch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 22 września 2011 r. w sprawie R 340/2011-1;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ecoDoor” dla towarów należących do klas 7, 9 i 11.

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ przedmiotowy znak towarowy ma charakter odróżniający i nie jest czysto opisowy.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (B BERG)

(Sprawa T-631/11)

(2012/C 32/78)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Caventa AG (Rekingen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 września 2010 r. w sprawie R 2014/2010-1; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „B BERG” dla towarów z klas 25 i 28.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Anson's Herrenhaus KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak „Christian Berg” dla towarów i usług z klasy 3, 18, 25 i 35.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: sprzeciwu został oddalony

Decyzja Izby Odwoławczej: odwołanie uwzględniono i zgłoszenie oddalono

Podniesione zarzuty: Między przeciwstawionymi sobie towarami nie istnieje żadne podobieństwo, między przeciwstawionymi sobie znakami niebezpieczeństwo pomyłki.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2011 r. — Guangdong Kito Ceramics i in. przeciwko Radzie**(Sprawa T-633/11)**

(2012/C 32/79)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Guangdong Kito Ceramics Co. Ltd (Foshan, Chiny), Jingdezhen Kito Ceramic Co. Ltd (Jingdezhen, Chiny), Jingdezhen Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd (Jingdezhen, Chiny) oraz Zhaoqing Lehua Ceramic Sanitary Ware Co. Ltd (Sihui, Chiny) (przedstawiciel: adwokat M. Sánchez Rydelski)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 917/2011 z dnia 12 września 2011 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz płytek ceramicznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. 2011 L 238, s. 1) w zakresie dotyczącym skarżących, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy popełnienia przez pozwaną oczywistego błędu w interpretacji i stosowaniu art. 18 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi dotyczy niedostatecznego uzasadnienia zaskarżonego rozporządzenia.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy niezgodności postępowania prowadzącego do przyjęcia zaskarżonego rozporządzenia z zasadami ogólnymi prawa UE, takimi jak zasady dobrej administracji i przejrzystości, a także z prawem skarżących do obrony oraz naruszenia przez to postępowanie art. 18 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51).

Odwołanie wniesione w dniu 9 grudnia 2011 r. przez Mario Paulo da Silva Tenreiro od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-72/10, da Silva Tenreiro przeciwko Komisji**(Sprawa T-634/11 P)**

(2012/C 32/80)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Mario Paulo da Silva Tenreiro (Kraainem, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal i D. Abreu Caldas, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że
- wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej w sprawie F-72/10 da Silva Tenreiro przeciwko Komisji, oddalający skargę wnoszącego odwołanie, zostaje uchylony;
- w drodze nowego rozstrzygnięcia:
- orzeczenie, że
- decyzja Komisji Europejskiej odrzucająca kandydaturę wnoszącego odwołanie na wolne stanowisko dyrektora Dyrekcji E „Wymiar sprawiedliwości” w Dyrekcji Generalnej (DG) „Wymiar sprawiedliwości, wolność i bezpieczeństwo”, a także decyzja powołująca na to stanowisko panią K, są nieważne;
- Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi 4 zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej w ten sposób, że oddalił on zarzut dotyczący nadużycia władzy mimo poważnych poszlak wskazujących na takie nadużycie, na które powoływał się skarżący, podczas gdy odwrócenie ciężaru dowodu powinno zostać stwierdzone z poszanowaniem zasady równości stron przed Sądem.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia równości broni stron poprzez odmowę nakazania przedłożenia między innymi sprawozdania z oceny p. K za okres, w którym wykonywała obowiązki dyrektora dyrekcji „Bezpieczeństwo” DG „Wymiar sprawiedliwości, wolność i bezpieczeństwo”, podczas gdy organ powołujący uzasadniał odrzucenie jej kandydatury na to stanowisko prawdopodobną niezdadnością w świetle jej pracy świadczonej w charakterze p.o. dyrektora, przy czym należy pamiętać o tym, że może zostać powołana na stanowisko dyrektora dyrekcji „Wymiar Sprawiedliwości” tej samej DG z uwzględnieniem tego samego doświadczenia na stanowisku dyrektora.

- 3) Zarzut trzeci, dotyczący przeinaczenia faktów, co polega na tym, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, iż chodzi tu o dwa odrębne postępowania mające na celu obsadzenie stanowiska dyrektora („Wymiar Sprawiedliwości” i „Bezpieczeństwo”) i że wynik jednego z nich nie ma wpływu na wynik drugiego.
- 4) Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady kontradyktoryjności, praw do obrony i obowiązku uzasadnienia, co nastąpiło w ten sposób, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie ustosunkował się do zarzutu — podniesionego przez wnoszącego odwołanie na rozprawie — oczywistego błędu w ocenie, opierając się na siatce oceny, którą posługiwała się komisja preselekcyjna, o której wnoszący odwołanie dowiedział się z załącznika do odpowiedzi na skargę, a Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, że nie jest konieczna druga wymiana pism.

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2011 r. — Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-635/11)

(2012/C 32/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki AE (Maroussi Attikis, Grecja) (przedstawiciele: N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis, K. Spyropoulos, adwokaci, i F. Carlin, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2011/716/UE z dnia 24 maja 2011 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Grecję na rzecz niektórych kasyn w Grecji [środek pomocy państwa C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (Dz.U. 2011, L 285, s. 25);
- w drugiej kolejności, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej; lub
- w dalszej kolejności, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim nakazano w niej odzyskanie od strony skarżącej kwot pomocy; oraz
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła art. 107 ust. 1 TFUE, ustalając, że analizowany środek stanowi pomoc, poprzez uznanie, że:

- strona skarżąca odniosła korzyść gospodarczą w postaci „dyskryminacji podatkowej”, w kwocie 7,20 EUR za każdy bilet;
- omawiany środek ten wiązał się z utratą zasobów państwowych;
- środek ten był selektywny na korzyść strony skarżącej; oraz
- środek ten zakłócił konkurencję i wywarł wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

- 2) Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca utrzymuje, że strona pozwana naruszyła jej proceduralne prawo do obrony poprzez całkowite pominięcie uwag i dodatkowych komentarzy przedstawionych przez stronę skarżącą w wykonaniu praw proceduralnych po wydaniu decyzji wszczynającej postępowanie.

- 3) Zarzut trzeci, w którym strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła art. 296 TFUE przez to, że nie przedstawiła uzasadnienia wystarczającego, by strona skarżąca mogła zrozumieć, a Trybunał skontrolować rozumowanie, w oparciu o które strona pozwana doszła do wniosku, że strona skarżąca odniosła korzyść selektywną, że każda korzyść tego rodzaju wiąże się z utratą zasobów państwowych oraz może zakłócić konkurencję i wyrzucić wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

- 4) Zarzut czwarty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja nakazuje odzyskanie od strony skarżącej kwot pomocy, akt ten narusza:

- art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾, zgodnie z którym odzyskanie odnosi się do pomocy otrzymanej przez beneficjenta, gdyż w zaskarżonej decyzji strona pozwana nie określiła prawidłowo kwoty pomocy, jaką strona skarżąca mogła otrzymać; oraz
- art. 14 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, gdyż odzyskanie pomocy narusza w tym wypadku ogólne zasady prawa Unii, a mianowicie zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadę pewności prawa i zasadę proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Euris Consult przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-637/11)

(2012/C 32/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Euris Consult Ltd (Floriana, Republika Malty) (przedstawiciel: F. Moyse, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Dyrekcji Generalnej ds. Tłumaczeń Pisemnych Parlamentu Europejskiego, wydanej w ramach przetargu MT/2011/EU dotyczącego świadczenia usług w zakresie tłumaczeń pisemnych na język maltański, odrzucającą na etapie otwarcia ofertę złożoną przez skarżącą ze względu na niezachowanie poufności;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą;
- orzeczenie, że strona skarżąca jest uprawniona do dochodzenia odszkodowania za szkody wyrządzone zaskarżoną decyzją.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący:

- naruszenia art. 98 ust. 1 rozporządzenia finansowego, art. 143 przepisów wykonawczych i art. 2.4 zaproszenia do składania ofert MT/2011/EU, a więc zarzut niemożności stosowania przewidziany w art. 277 TFUE;

2) Zarzut drugi dotyczący:

- naruszenia zasady proporcjonalności;

3) Zarzut trzeci dotyczący:

- naruszenia zasady równego traktowania;

4) Zarzut czwarty dotyczący:

- naruszenia art. 41 karty praw podstawowych Unii Europejskiej przez to, że instytucja organizująca przetarg nie wysłuchiwała skarżącej przed wydaniem zaskarżonej decyzji;

5) Zarzut piąty dotyczący:

- braku wystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

Postanowienie Sądu z dnia 2 grudnia 2011 r. — Bard przeciwko OHIM — Braun Melsungen (PERFIX)

(Sprawa T-342/09) ⁽¹⁾

(2012/C 32/83)

Język postępowania: angielski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2011 r. — Stols przeciwko Radzie

(Sprawa F-51/08 RENV) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy Sądowi po uchyleniu wyroku — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2007 r. — Porównanie osiągnięć — Oczwisty błąd w ocenie — Brak — Uzasadnienie decyzji — Zbędny element uzasadnienia — Zarzut nieistotny dla sprawy)

(2012/C 32/84)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Willem Stols (Halsteren, Niderlandy) (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Blot i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: M. Bauer, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście osób awansowanych na stopień AST 11 w postępowaniu w sprawie awansu za rok 2007.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga W. Stolsa zostaje oddalona.
- 2) Willem Stols pokrywa swoje własne koszty, jak również koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej w sprawie F-51/08.
- 3) Willem Stols i Rada Unii Europejskiej pokrywają swoje własne koszty poniesione w sprawie T-175/09 P oraz w sprawie niniejszej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 19.7.2008, s. 34.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 grudnia 2011 r. — De Fays przeciwko Komisji

(Sprawa F-30/10) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Odmowa uznania zawodowego pochodzenia choroby)

(2012/C 32/85)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Philippe de Fays (Malèves-Sainte-Marie-Wastines, Belgia) (przedstawiciele: N. Soldatos, następnie N. Soldatos i C. Eyben, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy, wspierani przez J.-L. Fagnarta, adwokata)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji odmawiającej uznania zawodowego pochodzenia choroby, na którą cierpi skarżący.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga P. de Faysa zostaje oddalona.
- 2) Philippe de Fays pokryje całość kosztów postępowania

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010, s. 59.

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. — Sabbag Afota przeciwko Radzie

(Sprawa F-9/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2010 r. — Brak sprawozdania z oceny)

(2012/C 32/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Verónica Sabbag Afota (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i É. Marchal)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i K. Zieleśkiewicz, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącej do grupy AD 11 w postępowaniu za 2010 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga V. Sabbagi Afoty zostaje oddalona.
- 2) Verónica Sabbag Afota pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011, s. 33.

2012/C 32/73	Sprawa T-617/11: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Meyr-Melnhof Karton przeciwko OHIM Stora Enso (SILVAWHITE)	37
2012/C 32/74	Sprawa T-622/11 P: Odwołanie wniesione w dniu 2 grudnia 2011 r. przez Francescę Cervelli od postanowienia wydanego w dniu 12 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-98/10 Cervelli przeciwko Komisji	37
2012/C 32/75	Sprawa T-623/11: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — PICO Food GmbH przeciwko OHIM — Sobieraj (MILANÓWEK CREAM FUDGE)	38
2012/C 32/76	Sprawa T-624/11: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2011 r. — Yueqing Onesto Electric przeciwko OHIM — Ensto (ONESTO)	38
2012/C 32/77	Sprawa T-625/11: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2011 r. — BSH przeciwko OHIM (ecoDoor)	39
2012/C 32/78	Sprawa T-631/11: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2011 r. — Caventa przeciwko OHIM — Anson's Herrenhaus (B BERG)	39
2012/C 32/79	Sprawa T-633/11: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2011 r. — Guangdong Kito Ceramics i in. przeciwko Radzie	40
2012/C 32/80	Sprawa T-634/11 P: Odwołanie wniesione w dniu 9 grudnia 2011 r. przez Mario Paulo da Silva Tenreiro od wyroku wydanego w dniu 29 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-72/10, da Silva Tenreiro przeciwko Komisji	40
2012/C 32/81	Sprawa T-635/11: Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2011 r. — Regency Entertainment Psychagogiki kai Touristiki przeciwko Komisji	41
2012/C 32/82	Sprawa T-637/11: Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2011 r. — Euris Consult przeciwko Parlamentowi	41
2012/C 32/83	Sprawa T-342/09: Postanowienie Sądu z dnia 2 grudnia 2011 r. — Bard przeciwko OHIM — Braun Melsungen (PERFIX)	42

Sąd do spraw Służby Publicznej

2012/C 32/84	Sprawa F-51/08 RENV: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 grudnia 2011 r. — Stols przeciwko Radzie (Służba publiczna — Urzędnicy — Przekazanie sprawy Sądowi po uchyleniu wyroku — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2007 r. — Porównanie osiągnięć — Oczywisty błąd w ocenie — Brak — Uzasadnienie decyzji — Zbędny element uzasadnienia — Zarzut nieistotny dla sprawy)	43
2012/C 32/85	Sprawa F-30/10: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 15 grudnia 2011 r. — De Fays przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Zabezpieczenie społeczne — Ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych — Artykuł 73 regulaminu pracowniczego — Odmowa uznania zawodowego pochodzenia choroby)	43
2012/C 32/86	Sprawa F-9/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2011 r. — Sabbag Afota przeciwko Radzie (Służba publiczna — Urzędnicy — Ocena — Awans — Postępowanie w sprawie awansu za 2010 r. — Brak sprawozdania z oceny)	43

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL